

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำเนินชีวิต

กรณีศึกษา : นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

The Philosophy of Sufficiency Economy and The Way of Life : A Case study
of Bachelor's Degree Students of the Administration and Management College
of King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

RCH
๑/๖๗
๒๕๕๕

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรายฉวี พิงผู้นำ

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 140547
วันเดือนปี. - 9 ก.พ. 2559

12๗41๕8๙

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2555

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ชื่อโครงการ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำเนินชีวิต กรณีศึกษา : นักศึกษาระดับปริญญาตรี
 วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 แหล่งเงิน วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ประจำปีงบประมาณ 2555
 จำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุน 50,000 บาท
 ระยะเวลาทำการวิจัย 2 ปี ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2554 ถึง 30 กันยายน 2556
 ชื่อ-สกุล หัวหน้าโครงการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศรราวณี พึ่งผู้นำ
 หน่วยงานต้นสังกัด วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
 ลาดกระบัง

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 579 คน ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Window ในการประมวลผล โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 19.60 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 และมีรายได้ 3,000-5,000 บาทต่อเดือน มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก จากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด และในการวัดระดับความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า จากคะแนนเต็ม 24 ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.95 (ระดับปานกลาง) และมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันระดับปานกลาง โดยกิจกรรมที่นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้มากที่สุด คือ การเปิดเครื่องปรับอากาศที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียสที่บ้านหรือห้องพัก ส่วนกิจกรรมที่นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้น้อยที่สุด ได้แก่ เมื่อไม่สบายจะเลือกกินยาแผนปัจจุบันมากกว่ายาสมุนไพร

ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และรายได้ ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา และรายได้

คำสำคัญ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การดำเนินชีวิต นักศึกษาระดับปริญญาตรี

Research Title The Philosophy of Sufficiency Economy and The Way of Life : A Case study of Bachelor's Degree Students of the Administration and Management College of King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Source of budget Administration and Management College, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Fiscal year 2012

Budget 50,000 Baht

Research period 2 years   **Started** 1 October 2011   **Ended** 30 September 2013

Researcher Assistant Professor Saravane Phuenpunum

Faculty Administration and Management College, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

ABSTRACT

The objective of this research is to study in understanding of the Philosophy of Efficiency Economy and apply such Philosophy of Efficiency Economy in daily life of undergraduates of King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang by means of collecting questionnaire information from the representative samples in the number of 579 persons and using statistic program called "SPSS for Window" in order to assess by stipulated the statistic significance at the level of 0.05.

With regard to the result of this research, found that the representative samples, mostly females, at average age of 19.60 years and studying in a first-year student having income of 3,000-5,000 Baht/month shall acknowledge information of the Philosophy of Efficiency Economy in high level from television media most. In relation to test of understanding of Philosophy of Efficiency Economy, found that from the total of 24 scores, they can make 15.95 scores (medium level) and apply such Philosophy of Efficiency Economy for daily life in the moderate rate. The activity which shall use of daily Philosophy of Efficiency Economy most is to turn on air condition at 25 degrees Celsius at their home or dormitory but the activity which shall use of daily Philosophy of Efficiency Economy least is to if they are sick, they shall choose to take conventional medicine more than herbal medicine. The factors which shall affect to the understanding of the Philosophy of Efficiency Economy are to gender, the year of undergraduate and income and the factor which shall affect to apply the Philosophy of Efficiency Economy are to the year of undergraduate and income.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
Keywords The Philosophy of Sufficiency Economy , The Way of Life , Bachelor's Degree Students
 ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

กิตติกรรมประกาศ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง สำหรับงบประมาณสนับสนุนการวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2555

ขอขอบพระคุณอย่างสูงสำหรับอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิประสาทความรู้วิชาการต่างๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการทำงานปัจจุบัน ขอขอบคุณอาจารย์ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามและช่วยกรอกข้อมูล และเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนช่วยเหลือ และติดตามงานวิจัย และขอขอบคุณทุกแหล่งข้อมูลที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างมาก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศราวณี พิงผู้นำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย.....	4
1.5 สมมุติฐานงานวิจัย.....	4
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	17
3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	17
3.2 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	18
3.3 สมมุติฐานการวิจัย.....	18
3.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	19
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	19
3.6 การรวบรวมข้อมูล.....	19
3.7 เทคนิคการให้คะแนนและวิเคราะห์ข้อมูล.....	19
3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	21
4.1 ข้อมูลทั่วไป	21
4.2 ความรู้ ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	23
4.3 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน	24
4.4 ผลการทดสอบสมมุติฐาน	27
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	38
5.1 สรุปผลการวิจัย	38
5.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถาม	40
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	40
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป	41
บรรณานุกรม	42
ภาคผนวก	44
แบบสอบถาม	45
ประวัตินักวิจัย	51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ปีการศึกษา 2556.....	14
4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล.....	22
4.2 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	23
4.3 ระดับของการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	23
4.4 ระดับคะแนน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	24
4.5 ระดับคะแนน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน.....	24
4.6 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้ในชีวิตประจำวันแยกรายกิจกรรม.....	25
4.7 ความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แยกตามเพศ.....	28
4.8 ทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาเพศต่างกันจะมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน.....	28
4.9 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้ แยกตามเพศ.....	29
4.10 ทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาเพศต่างกันนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน ต่างกัน.....	29
4.11 ความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แยกตามชั้นปี.....	30
4.12 ทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาชั้นปีต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ต่างกัน.....	30
4.13 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน แยกตามชั้นปี.....	31
4.14 ทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ ในชีวิตประจำวันต่างกัน.....	32
4.15 ความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แยกตามรายได้.....	33
4.16 ทดสอบสมมติฐาน นักศึกษารายได้ต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงต่างกัน.....	33
4.17 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน แยกตามรายได้.....	34
4.18 ทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาที่มีรายได้ต่างกันนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ใน ชีวิตประจำวันต่างกัน.....	35
4.19 ความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แยกตามระดับการรับรู้ข่าวสาร.....	36
4.20 ทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกันมีความรู้ความเข้าใจใน ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่างกัน.....	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.21 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน แยกตามระดับการรับรู้ข่าวสาร.....	37
4.22 ทดสอบสมมุติฐาน นักศึกษาที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกันมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันต่างกัน.....	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use:

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจนั้นเป็นการใช้หลักทฤษฎีที่เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือทางด้านนโยบายการเงิน (Monetary Policy) และนโยบายการคลัง (Fiscal Policy) มาบริหารประเทศเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่สำคัญสามข้อคือการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ (Economic Stability) และการสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Equity) ซึ่งเป้าหมายทางด้านความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจนั้น เป็นหน้าที่หลักอย่างหนึ่งของภาครัฐที่ต้องพยายามเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของสังคมในอันที่จะยกระดับรายได้ต่อหัวให้สูงขึ้นเพื่อรองรับกำลังแรงงานภายในประเทศที่เพิ่มมากขึ้น ในขณะที่เป้าหมายด้านการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจนั้น ประกอบด้วย การรักษาเสถียรภาพภายในประเทศได้แก่ การรักษาระดับราคาภายในประเทศให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและมีเสถียรภาพ ส่วนการรักษาเสถียรภาพภายนอกประเทศได้แก่ การรักษาดุลการชำระเงินและอัตราแลกเปลี่ยนในมีเสถียรภาพ ส่วนเป้าหมายกระจายความเป็นธรรมนั้น เป็นการทำหน้าที่เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในด้านต่างๆ การกระจายรายได้ การกระจายผลผลิต ตลอดจนการรับบริการจากภาครัฐ การผลิตสินค้าสาธารณะ นโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต แรงงาน เป็นต้น

ในปีพ.ศ. 2531-2539 ประเทศไทยมีอัตราการเติบโตของรายได้ประชาชาติสูงมาก อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 8 โดยในปีพ.ศ. 2532 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงมากถึงร้อยละ 12 จากการบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือย การลงทุน การส่งออกที่ขยายตัวอย่างมาก และจากความเฟื่องฟูทางเศรษฐกิจในช่วงดังกล่าว สร้างให้ทุกฝ่ายเห็นว่าเศรษฐกิจไทยจะรุ่งเรืองต่อไปอีกยาวนานอย่างมีอายุที่ยั่งยืนได้ แต่เพียงช่วงเวลาไม่นาน ในพ.ศ. 2540 สภาวะเศรษฐกิจกลับตกต่ำลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากปัญหาโครงสร้างการส่งออกของประเทศไทยที่พึ่งพิงทั้งปัจจัยการผลิตและตลาดต่างประเทศมากเกินไป มีการนำเข้ามากจนขาดดุลการค้า ค่าเงินบาทลดค่าอย่างรวดเร็ว การออมภายในประเทศต่ำกว่าการลงทุนรวม สถาบันการเงินภาคเอกชนมีการกู้เงินจากต่างประเทศมากเกินไป รวมถึงปัญหาการฉ้อฉลในสถาบันการเงินต่างๆ ส่งผลให้เกิดการปิดสถาบันการเงิน การว่างงาน ถูกปรับลดเงินเดือน ความเหลื่อมล้ำของรายได้มากขึ้น และส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนในประเทศต่อไป นับว่าเป็นผลของการพัฒนาเศรษฐกิจที่ขาดความสมดุลกับการพัฒนาคุณภาพของประชากร ทั้งทางด้านจิตใจ คุณธรรมและจริยธรรม หรือมีคำเปรียบเทียบภาวะเศรษฐกิจในช่วงนั้นว่า “เศรษฐกิจยุคฟองสบู่” คือ เติบโตอย่างรวดเร็ว แต่โตอย่างบวมๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

จากเหตุการณ์ดังกล่าว ทำให้ในปัจจุบัน นอกจากเป้าหมายทางเศรษฐกิจทั้งสามข้อแล้ว เป้าหมายทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน (Sustainable Economy) ถือเป็นเป้าหมายที่ทุกประเทศให้ความสำคัญและสนใจอย่างมาก โดยเฉพาะในประเทศไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงนำเสนอ “ทฤษฎีใหม่” หรือ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อเป็นเครื่องมือหนึ่งในการบริหารเศรษฐกิจ เป็นเกราะป้องกันทางเศรษฐกิจให้ภาวะที่ต้องเผชิญกับความผันผวนทางเศรษฐกิจ ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอันเชี่ยวกรากในยุคโลกาภิวัตน์ รวมทั้งเป็นการสร้างรากฐานทางเศรษฐกิจเพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสอดคล้องกับปรัชญาพุทธศาสนาในประเด็นการยึดทางสายกลางในการดำรงชีวิต ทั้งระดับปัจเจกชน ครอบครัว ชุมชน และภาครัฐ สามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับตนเองได้ในทุกๆ เรื่องทั้งการดำเนินชีวิตประจำวัน การศึกษาเล่าเรียน หรือประกอบอาชีพในสาขาใดๆ ทฤษฎีดังกล่าวไม่ได้สนับสนุนการพึ่งตนเองชนิดสุดโต่ง ถึงขั้นที่ภาคครัวเรือนต้องผลิตสินค้าเองทุกอย่าง หรือการปิดประเทศ เพียงแต่มีการกระจายการผลิตเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ หรือการผลิตได้เน้นการผลิตเพื่อการพาณิชย์หรือการผลิตเพื่อส่งออกมากเกินไป

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นทั้งระบบเศรษฐกิจและวิถีแห่งการปฏิบัติที่ถูกต้องแบบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศทั้งทางภูมิศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และด้วยพระวิสัยทัศน์อันกว้างไกล เศรษฐกิจพอเพียงคือเครื่องมือที่สามารถใช้นำพาประเทศให้รอดพ้นจากวิกฤตทางเศรษฐกิจได้ และเพื่อเป็นแนวทางพัฒนาประเทศไทยสู่การเป็น “สังคมฐานปัญญา”

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมิใช่เรื่องใหม่ เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงใช้เป็นหลักในการดำเนินโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริที่มีอยู่กว่า 3,000 โครงการ ตลอดหกทศวรรษที่ผ่านมา ในรูปของหลักการสร้างความ “พออยู่-พอกิน” และทรงพระราชทานแนวคิดนี้เพื่อใช้ปรับทิศทางพัฒนาประเทศไทยเป็นครั้งแรก โดยมีข้อความที่สำคัญตอนหนึ่งว่า

“การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐานพอกินพอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและใช้อุปกรณ์ที่ประหยัดแต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อได้พื้นฐานมั่นคงพร้อมพอควรและปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยสร้างค่อยเสริมความเจริญและฐานะเศรษฐกิจที่สูงขึ้น โดยลำดับต่อไป หากมุ่งแต่จะทุ่มเทสร้างความเจริญยกเศรษฐกิจขึ้นให้รวดเร็วแต่ประการเดียว โดยไม่ให้แผนปฏิบัติการสัมพันธ์กับสภาวะของประเทศและของประชาชนโดยสอดคล้องด้วย ก็จะเกิดความไม่สมดุลในเรื่องต่างๆ ขึ้น ซึ่งอาจกลายเป็นความยุ่งยากล้มเหลวในที่สุด” พระบรมราโชวาทเนื่องในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วันที่ 18 กรกฎาคม 2517

เป็นที่น่าสังเกตว่า พระบรมราโชวาทนี้แม้พระองค์ได้ทรงพระราชทานไว้นานกว่า 30 ปีแล้วก็ตาม

ยังสามารถนำมาเป็นข้อเตือนสติที่ดีเลิศแก่ผู้บริหารบ้านเมืองในทุกสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

การพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ “การพัฒนาซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง ที่คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี โดยอาศัยความรู้ และคุณธรรมในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนของบุคคลในทุกระดับ” มุ่งเน้นให้เกิดการพิจารณาอย่างรอบด้าน มีความรอบคอบ และความระมัดระวังในการวางแผนและการดำเนินงานทุกขั้นตอน เพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อการบริหารประเทศ เป็นการพัฒนาที่คำนึงถึงการมีรากฐานที่มั่นคงแข็งแรง

แม้จะมีการรณรงค์ให้ประชาชนรับรู้ว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหนทางที่จะนำไปสู่เสถียรภาพทางการเงิน และคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน แต่ปัญหาคือประชาชนบางกลุ่มยังไม่มีความรู้ความเข้าใจ ไม่สามารถน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างจริงจังและเห็นผลเป็นรูปธรรม

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นหน่วยงานที่มีส่วนสำคัญยิ่งในการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำด้านการบริหารและจัดการด้วยเทคโนโลยีในระดับสากล บัณฑิตระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยการบริหารและจัดการเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติในการพัฒนาอนาคต เป็นผู้ที่มีศักยภาพที่จะเป็นผู้นำในองค์การทั้งภาครัฐและเอกชน หากมีความสนใจและเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จะมีส่วนในการเป็นพลังขับเคลื่อนให้แนวทางการพัฒนาประเทศมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียงเพื่อเป็นคณต้นแบบในสังคมต่อไป ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่ควรพิจารณาว่านักศึกษาของวิทยาลัยการบริหารและจัดการมีความรู้ความเข้าใจ และนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างไร เพื่อเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาด้านเศรษฐกิจพอเพียงของวิทยาลัยฯ และสถาบัน ซึ่งจะสามารถขยายผลแนวทางการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ของนักศึกษา เพื่อจุดประกายให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง อันจะนำไปสู่การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในทุกภาคส่วนของสังคมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความเข้าใจเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.2.2 เพื่อศึกษาว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สามารถนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจความรู้ ความเข้าใจ และการประยุกต์ใช้ทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ระดับชั้นปีที่ 1-4 เป็นข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการใช้แบบสอบถาม

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ระดับชั้นปีที่ 1-4

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ระดับชั้นปีที่ 1-4 ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามระดับชั้นปีของนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามเรื่องความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน

การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล มีทั้งการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่อจัดข้อมูลเป็นหมวดหมู่ และทราบข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาข้อมูลทั่วไป และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปร จากการประมวลผลผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS for Windows

1.5 สมมุติฐานงานวิจัย

1.5.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันต่างกัน

1.5.2 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันต่างกัน

1.5.3 นักศึกษาที่มีรายได้ต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันต่างกัน

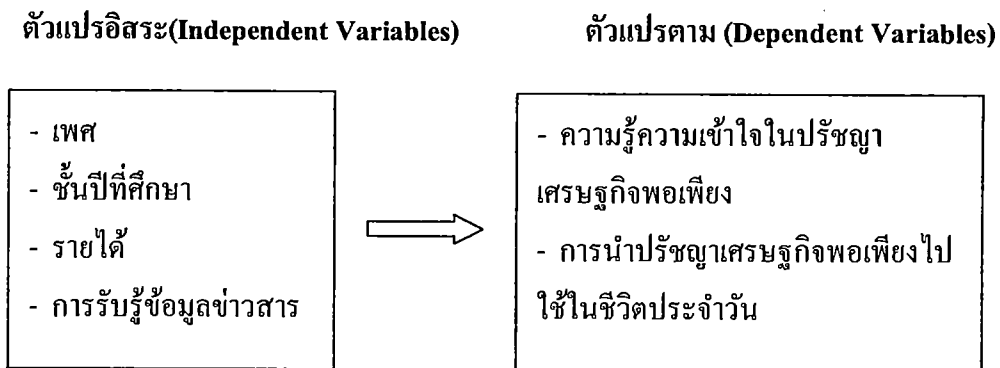
1.5.4 นักศึกษาที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

1.6 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ทำให้ทราบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากน้อยเพียงใด

1.7.2 ทำให้ทราบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้นำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างไร

1.7.3 เพื่อเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาด้านเศรษฐกิจพอเพียงของวิทยาลัยฯ และสถาบันต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำเนินชีวิต กรณีศึกษา : นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ความหมายของความรู้

อนันต์ ศรีโสภณ (2522) ให้ความหมายของความรู้และความเข้าใจ ว่า ความรู้(Knowledge) หมายถึง ความจำในสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน เป็นข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และรายละเอียดต่างๆ ที่ได้รับจากการศึกษา ค้นคว้า สังเกต รวบรวมเป็นความจำเก็บไว้ และแสดงออกมาโดยการจำได้ ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ โดยแบ่งความรู้ออกเป็น 3 ด้าน

ด้านที่ 1 ความรู้ที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเฉพาะเป็นความรู้เกี่ยวกับความหมายของเนื้อหา และความรู้เกี่ยวกับความจริง เช่น เวลา เหตุการณ์ บุคคล สถานที่ แหล่งกำเนิด ฯลฯ

ด้านที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับวิธี และการดำเนินงาน ที่เกี่ยวข้องของสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะประกอบด้วย

- 1) ความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบแผนต่างๆ
- 2) ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและการจัดลำดับ
- 3) ความรู้เกี่ยวกับการจำแนก และแบ่งประเภทของสิ่งต่างๆ
- 4) ความรู้เกี่ยวกับระเบียบ วิธีการดำเนินงานของสิ่งหนึ่ง

ด้านที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมแนวความคิด และ โครงสร้างของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ประกอบด้วย

1) ความรู้เกี่ยวกับ และการใช้กฎในการบรรยายคุณค่าหรือพยากรณ์ หรือตีความของสิ่งที่เราสังเกตเห็น

2) ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง

ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง การเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ประกอบด้วย

- 1) การแปล (การแปลจากแบบหนึ่ง ไปสู่แบบหนึ่ง โดยการรักษาไว้อย่างถูกต้อง)
- 2) การตีความหมาย (การอธิบายหรือเรียบเรียงเนื้อหาใหม่ให้เข้าใจง่าย)
- 3) การขยายความ (ขยายความหมายของข้อมูลที่มีอยู่ใกล้ไกล ไปจากเดิม)

วิเชียร เกตุสิงห์ (2520) ได้กล่าวถึงความหมายของความรู้ ความจำว่าเป็นความสามารถในการระลึกได้ถึงเรื่องราวต่างๆ ที่เคยมีประสบการณ์ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เช่น จากการเรียน

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เนื้อหาวิชาต่างๆ จากการฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือพิมพ์ การเล่าต่อๆ กันมา เป็นต้นความเข้าใจ คือความสามารถในการแปลความและขยายความได้

2.1.2 ระดับความรู้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) กล่าวถึง พฤติกรรมด้านพุทธิปัญญาเกี่ยวข้องกับการรับรู้การจำ ข้อเท็จจริงต่างๆ รวมทั้งการพัฒนาความสามารถและทักษะสติ ปัญญา ซึ่งประกอบด้วยความรู้ ความสามารถและทักษะในระดับต่างๆ แบ่งเป็น 6 ชั้น โดยเรียงจากพฤติกรรมที่ง่ายไปหายาก ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความจำได้ อาจจะโดยการนึกได้ หรือโดยการมองเห็นได้ขึ้นได้แก่ความรู้เกี่ยวกับตำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ปัญหา มาตรฐาน การจำได้หรือระลึกได้นี้ไม่ได้ใช้กระบวนการใช้ความคิดที่ซับซ้อน หรือไม่ได้ใช้ความสามารถของสมองมากนัก

2. ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง การเข้าใจที่เกิดจากการได้ฟัง อ่าน เขียน ที่คาดว่าบุคคลนั้นจะทำความเข้าใจกับข่าวสารนั้นๆ ความเข้าใจอาจแสดงออกในรูปของทักษะหรือความสามารถ ดังนี้

1) การแปล (Translation) เป็นความสามารถในการเขียนบรรยายเกี่ยวกับข่าวสารนั้นๆ โดยใช้คำพูดของตนเองจะออกในรูปแบบที่แตกต่างจากเดิมคือออกมาในภาษาอื่น แต่ความหมายยังเหมือนเดิม

2) การใช้ความหมาย (Interpretation) เป็นการให้ความหมายต่อสิ่งต่างๆ หรือข่าวสารต่างๆซึ่งอาจจะออกมาในรูปความคิดเห็นหรือข้อสรุปตามที่บุคคลนั้น

3) การคาดคะเน (Extrapolation) เป็นความสามารถในการตั้งความคาดหมาย หรือคาดหวังว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น ซึ่งจะเกิดความเข้าใจ สภาพการณ์แนวโน้มที่อธิบายไว้ในข่าวสารนั้นๆ

3. การประยุกต์หรือนำความรู้ไปใช้ (Application) หมายถึงความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถหรือทักษะทางด้านความเข้าใจดังกล่าวมาแล้ว การนำความรู้นี้ไปใช้กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การแก้ปัญหาที่ตนเอง

4. การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความสามารถในการแยกส่วนประกอบย่อยๆ ของส่วนรวมออกเป็นส่วนๆ เพื่อให้เข้าใจส่วนรวมได้อย่างชัดเจนมีดังนี้ คือ

1) ความสามารถแยกแยะองค์ประกอบของปัญหาหรือสภาพการณ์ออกเป็นส่วนๆ เพื่อทำความเข้าใจกับส่วนประกอบต่างๆ ให้ละเอียด

2) ความสามารถมองเห็นความสัมพันธ์อย่างแน่ชัด ระหว่างส่วนประกอบเหล่านั้น

3) ความสามารถในการมองหลักของการผสมผสานระหว่างส่วนประกอบที่รวมกันขึ้น เป็นปัญหาหรือสภาพการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความสามารถในการนำเอาส่วนประกอบย่อยหลายๆ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ส่วนรวมกันเข้า เป็นส่วนรวมที่มีโครงสร้างที่แน่ชัดเป็นการนำเอาประสบการณ์เก่ามารวมกับ ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสบการณ์ใหม่มาสร้างแบบแผนหรือหลักสำหรับปฏิบัติขบวนการในการรวมตัวของส่วนประกอบต่างๆ เป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผนสามารถในการสังเคราะห์นี้ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ หรือความคิดริเริ่ม ดังแผนภูมิขั้นของการนำความรู้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหา

6. การประเมินผล(Evaluation) เป็นการให้ค่าต่อความรู้ หรือข้อเท็จจริงต่างๆ ซึ่งจะต้องใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นส่วนประกอบในการประเมินผลมาตรฐานนี้ อาจจะออกมาในรูปคุณภาพ และปริมาณ และมาตรฐานที่ใช้นี้อาจจะมาจากการที่บุคคลนั้นตั้งขึ้นเอง หรือมาจากมาตรฐานที่มีอยู่แล้ว

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหนึ่งปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมอบให้แก่ประชาชน เพื่อเป็นเครื่องชี้ทางสว่างในการดำเนินชีวิตท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอันเชี่ยวกรากในยุคโลกาภิวัตน์ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นทั้งระบบเศรษฐกิจและวิถีแห่งการปฏิบัติตนที่ถูกออกแบบโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศทั้งทางภูมิศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และด้วยพระวิสัยทัศน์อันกว้างไกล เศรษฐกิจพอเพียงคือเครื่องมือที่สามารถใช้นำพาประเทศให้รอดพ้นจากวิกฤตทางเศรษฐกิจได้ และเพื่อเป็นแนวทางพัฒนาประเทศไทยสู่การเป็น “สังคมฐานปัญญา”

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมิใช่เรื่องใหม่ เนื่องจากพระองค์ท่านได้ทรงใช้เป็นหลักในการดำเนิน โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริที่มีอยู่กว่า 3,000 โครงการ ตลอดหกทศวรรษที่ผ่านมา ในรูปของหลักการสร้างความ “พออยู่-พอกิน” และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานแนวคิดนี้เพื่อใช้ปรับทิศทางการพัฒนาประเทศไทยเป็นครั้งแรก โดยมีข้อความที่สำคัญตอนหนึ่งว่า

“การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐานพอกินพอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและใช้อุปกรณ์ที่ประหยัดแต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อได้พื้นฐานมั่นคงพร้อมพอควรและปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยสร้างค่อยเสริมความเจริญและฐานะเศรษฐกิจที่สูงขึ้น โดยลำดับต่อไป หากมุ่งแต่จะทุ่มเทสร้างความเจริญยกเศรษฐกิจขึ้นให้รวดเร็วแต่ประการเดียว โดยไม่ให้แผนปฏิบัติการสัมพันธ์กับสภาวะของประเทศและของประชาชนโดยสอดคล้องด้วย ก็จะเกิดความไม่สมดุลในเรื่องต่างๆ ขึ้น ซึ่งอาจกลายเป็นความยุ่งยากล้มเหลวในที่สุด” พระบรมราโชวาทเนื่องในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วันที่ 18 กรกฎาคม 2517

เป็นที่น่าสังเกตว่า พระบรมราโชวาทนี้แม้พระองค์ได้ทรงพระราชทานไว้นานกว่า 30 ปีแล้วก็ตาม ยังสามารถนำมาเป็นข้อเตือนสติที่ดีเลิศแก่ผู้บริหารบ้านเมืองในทุกสมัย

การพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ “การพัฒนาซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง ที่คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี โดยอาศัยความรู้ และคุณธรรมในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนของบุคคลในทุกระดับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ความหมายของทางสายกลางทั้งสาม

1. ความพอประมาณ หมายถึง ความเหมาะสมของการดำเนินงานทั้งในแง่ของขนาดที่ไม่เล็กเกินไป หรือไม่ใหญ่เกินไป แต่เป็นไปตามอัตราและสภาพแวดล้อม และในแง่ของจังหวะเวลาที่ไม่เร็วเกินไป หรือไม่ช้าเกินไป แต่รู้จักทำเป็นขั้นตอน เพื่อให้การดำเนินงานมีความก้าวหน้าโดยที่ไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน

ในวิถีการผลิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเริ่มจากการพิจารณาปัจจัยการผลิต ได้แก่ ที่ดิน แรงงาน วัตถุดิบ ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการพึ่งตนเองให้ได้ก่อน ในเบื้องต้น หมายความว่า ที่ดินที่ใช้ในการผลิตหรือให้บริการนั้น ผู้ผลิตได้มีกรรมสิทธิ์หรือเป็นเจ้าของอยู่แล้ว ไม่ควรเป็นสถานที่ที่ต้องใช้ทุนไปซื้อหาหรือเช่ามาโดยเงินกำลังตัวเอง

ในเรื่องของวัตถุดิบซึ่งเป็นทรัพยากรการผลิต ควรจะต้องหาได้ภายในท้องถิ่นทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่ ไม่ควรนำเอาวัตถุดิบมาจากภายนอก เพราะจะไปเพิ่มต้นทุนเรื่องค่าขนส่ง ดังนั้น หากการผลิตใดที่ต้องพึ่งพาวัตถุดิบจากภายนอกทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่แล้ว ก็ควรพิจารณาความคุ้มค่าในการผลิตว่าสมควรจะดำเนินการผลิตดีหรือไม่

ในเรื่องแรงงานซึ่งเป็นอีกหนึ่งปัจจัยการผลิต ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากจะเน้นความร่วมมือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันแล้ว ยังให้ความสำคัญแก่แรงสมองที่จัดเป็นความรู้ในฐานะปัจจัยการผลิตที่สำคัญ และยังจำเป็นต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ไม่เบียดเบียนผู้อื่นและระบบนิเวศ

เศรษฐกิจพอเพียงยังหมายถึงความประหยัดในทรัพยากรที่ใช้ และดำเนินไปด้วยความมีเหตุผล

2. ความมีเหตุผล หมายถึง การพิจารณาที่จะดำเนินการใดๆ ด้วยความถี่ถ้วน รอบคอบ ไม่ย่อท้อ ไร้อคติ คำนึงถึงเหตุและปัจจัยแวดล้อมทั้งหมด เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างถูกต้องดีงาม เกิดประสิทธิผล เกิดประโยชน์ และความสุข ความสุขซึ่งเป็นผลจากการกระทำนี้ต้องไม่เบียดเบียนผู้อื่นและส่วนรวม เพราะหากส่วนรวมได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อน ก็ย่อมส่งผลกระทบต่อกลับมายังตนเอง ทำให้ได้รับความเดือดร้อนไปด้วยในที่สุด

คุณลักษณะด้านความมีเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับคำว่า “เหตุ” และ “ปัจจัย” สำหรับในทางพุทธธรรม จะมีความหมายลึกซึ้งไปอีก ดังตัวอย่างของต้นมะม่วงที่ต้องอาศัยเม็ดมะม่วง (คือเหตุ) และอาศัยดิน อากาศ น้ำ และอุณหภูมิที่เหมาะสม (คือปัจจัย) ในการเจริญเติบโต แม้หากมีเม็ดมะม่วง (ที่เป็นเหตุ) แต่ไม่มีดิน ไม่มีอากาศ ไม่มีน้ำ ไม่มีอุณหภูมิที่เหมาะสม (ที่เป็นปัจจัย) เม็ดมะม่วงก็ไม่สามารถเจริญเติบโตขึ้นเป็นต้นมะม่วง ตามหลักการนี้ หากต้องการไม่ให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้น จะมีทางเลือกสองทางคือ กำจัดเหตุ หรือกำจัดปัจจัย สิ่งนั้นก็เลยไม่สามารถเกิดขึ้น

3. การมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี หมายถึง การจัดองค์ประกอบของการดำเนินงานให้มีสภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
พร้อมรองรับต่อผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกได้เป็นอย่างดี
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

การสร้างภูมิคุ้มกันที่เป็นขั้นตอน โดยในขั้นแรกเป็นการจัดการรับเหตุภายในตัว เช่น การไม่ก่อนหน้าที่ไม่เกิดประโยชน์แก่ตนเอง การดำรงชีวิตอย่างพอมีพอกิน ให้เกียรติยืนด้วยตัวเอง ใช้จ่ายภายในกำลังของตน แต่ไม่ได้ห้ามไม่ให้เป็นที่ เพียงแต่ควรเป็นการกู่เงินที่ทำให้เกิดรายได้ หรือก่อนประโยชน์ที่สมเหตุสมผล ขึ้นต่อมาเป็นการจัดการกับเหตุภายนอกตัว เช่น การอดหนุนจนเจอแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องรอบข้าง การอำนวยการประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นก่อน ซึ่งถือเป็นการปลูกสร้างภูมิคุ้มกันอย่างเป็นระบบ

ระบบภูมิคุ้มกัน ยังหมายถึง การรวมองค์ประกอบย่อยต่างๆ เข้าด้วยกัน การจัดการกระบวนการดำเนินงานต่างๆ อย่างบูรณาการจนเกิดเป็นระบบภูมิคุ้มกันที่สามารถป้องกันผลกระทบจากภายนอกในหลายด้าน เช่น ด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม เป็นต้น

ในการดำเนินการตามทางสายกลางทั้งสามที่กล่าวไป จะอยู่ภายใต้เงื่อนไขสองข้อ ได้แก่

1. เงื่อนไขของความรู้ หมายถึง เครื่องอาศัยของการดำเนินงาน หรือให้เป็นไปอย่างถูกต้องประกอบด้วยสามส่วน ส่วนแรกคือความรู้อันกว้างขวาง หรือเรียกว่าเป็นความรู้ที่ไม่จำกัดเพียงความรู้ความสามารถทางวิชาการตามที่ได้ศึกษามา หรือความรู้ลึกในงานที่ทำ แต่ยังรวมถึงความรู้ความเข้าใจอันกระจ่างและเพียงพอในข้อเท็จจริง คือความรู้กว้างในสภาวะแวดล้อม และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำ

ส่วนที่สองคือความระลึกรู้ (สติ) คือการยังคิดพิจารณา และรู้ทันสภาวะที่เกิดขึ้น ก่อนที่จะกระทำการใดๆ คือความระลึกรู้ ซึ่งเป็นเครื่องบังคับตนเองในการกระทำ การพูด หรือแม้แต่การคิดในเรื่องต่างๆ ว่าจะจะเป็นประโยชน์หรือมีส่วนเสียหายหรือไม่อย่างไรในระยะยาว

และส่วนที่สามคือความรู้ชัด (ปัญญา) อันเกิดจากการคิดพิจารณาสิ่งต่างๆ อย่างถูกต้องแยกคายด้วยเหตุผล ทำให้เห็นและเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างอย่างกระจ่างชัด เป็นความรู้แจ้งในงานและวิธีที่จะปฏิบัติงานอย่างถูกต้องเที่ยงตรง

2. เงื่อนไขของคุณธรรม หมายถึง เครื่องอาศัยของการดำเนินงาน เพื่อให้เป็นไปอย่างดีงามประกอบด้วยสามส่วน ส่วนแรกคือความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งเป็นเรื่องกำกับทิศทางของการใช้วิชาความรู้เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ คือ ความประพฤติชอบ มีการพูดและการกระทำที่ตรงต่อหน้าที่ การงาน ต่อตนเอง และต่อผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง มีเจตนาบริสุทธิ์ ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง และไม่เอารอดเอาเปรียบ

ส่วนที่สองคือความอดทน มีความเพียร ประกอบการงานด้วยความตั้งใจ ไม่ละเลย ไม่ทอดทิ้ง เป็นความเพียรที่มีลักษณะกล้าแข็ง ไม่ขาดสาย มีความหนักแน่นอดทน ทำให้การดำเนินงานรุดหน้าเรื่อยไป ส่วนที่สามคือความรอบคอบระมัดระวัง ที่จะพิจารณาเรื่องต่างๆ ให้กระจ่างในทุกแง่มุมก่อนที่จะจัดการให้ถูกต้อง ถูกขั้นตอนและถูกเหตุผล ความรอบคอบเป็นคุณธรรมที่คอยสนับสนุนการใช้ปัญญาหรือความรู้ความคิดที่ปราศจากอคติและกิเลสครอบงำ เพื่อให้ได้มาซึ่งเหตุผลที่ถูกต้อง

ภายใต้หลักการที่มุ่งเน้นการกระทำหรือพฤติกรรมให้เป็นไปอย่างถูกต้องดีงาม หรือที่เรียกว่า

“สัมมา” กระบวนการคุณธรรมจึงเป็นเหตุหรือเงื่อนไขที่จะทำให้เกิดความ “ดีงาม” ควบคู่กับความรู้ที่เป็นเหตุหรือเงื่อนไขที่ทำให้เกิดความ “ถูกต้อง” ในการดำเนินงาน

ไม่ว่ากรรมใดๆ พงสน อักขังห้ามมีเหตุแต่ปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2520) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ เราไม่สามารถแยกความคิดเห็นและทัศนคติออกจากกันได้ เพราะ ความคิดเห็นมีลักษณะคล้ายทัศนคติตรงที่ ทัศนคติเป็นความพร้อมทางด้านจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อาจแสดงออกมาได้ทั้งคำพูดและการกระทำ ทัศนคติไม่เหมือนกับความคิดเห็นตรงที่ไม่ใช่สิ่งเร้าที่จะแสดงออกมได้อย่างเปิดเผยเพื่อตอบสนองอย่างตรงๆ และลักษณะของความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนกับทัศนคติ

การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษามุมมองของบุคคล กลุ่มคนที่มี ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละบุคคลจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆออกมา โดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบาย หรือระบบงาน เพราะจะทำให้การดำเนินการต่างๆ เป็นไปได้ด้วยความเรียบร้อย และความพอใจของผู้เข้าร่วมงาน

การวัดความคิดเห็น โดยทั่วไปต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่ถูกสิ่งเร้าและมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูง ต่ำ มาก น้อย วิธีวัดความคิดเห็นนั้น โดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์โดยผู้ที่จะตอบคำถามเลือกตอบแบบสอบถาม การใช้แบบสอบถามวัดความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบเห็นว่าด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวทางของ Likert ซึ่งนำหน้าความคิดเห็นมี 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าจะปฏิฐาน (Positive) หรือปฏิเสช (Negative)

สิ่งที่มีอิทธิพลทำให้เกิดความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

1. การอบรมของครอบครัว อิทธิพลของครอบครัวมีมากกว่าปัจจัยอื่นๆ เพราะครอบครัวเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดู และบ่มเพาะลักษณะนิสัยของบุคคล
2. กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง บุคคลเมื่อในกลุ่มใด สังคมใด ก็จะมีความเห็นไปในทางเดียวกับกลุ่มและสังคมนั้นๆ กลุ่มมีส่วนผลักดันให้บุคคลเกิดการเรียนรู้
3. การศึกษา ระดับการศึกษามีอิทธิพลมากต่อการแสดงความคิดเห็น เพราะเป็นสถาบันในการจัดประสบการณ์ให้กับบุคคล
4. สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลมากต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล เพราะว่าจะเป็นสื่อในการสร้างความคิดเห็นทั้งทางด้านบวกและด้านลบ

จากคำจำกัดความต่างๆเกี่ยวกับความคิดเห็น จึงสรุปได้ว่า ความคิดเห็น คือการแสดงออกทางด้านความเชื่อและความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจจะเป็นการพูดหรือการเขียนก็ได้ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์ รวมถึงสภาพแวดล้อม ก็เป็นส่วนช่วยให้การแสดงความคิดเห็น ซึ่งอาจแสดงออกทั้งด้านบวกและด้านลบก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

2.1.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อและการรับรู้ข่าวสาร

ปรมะ สตะเวทิน (2539) ได้กล่าวถึงสื่อ สามารถนำสารของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารที่ประกอบด้วยคนจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว ในเวลาที่ใกล้เคียงกัน หรือในเวลาเดียวกัน โดยทั่วไปแล้วสื่อ ที่เรียกว่า สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ นิตยสาร และภาพยนตร์

พชันี เหยจรรยา เมตตา กฤตวิทย์ และถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ (2532: 49) ได้กล่าวถึงคำว่า “สื่อมวลชน” ว่ามักมีความหมายครอบคลุมไปถึงเครื่องมือทางเทคนิคซึ่งการสื่อสารมวลชนต้องใช้สื่อมวลชนจึงประกอบด้วย

1. สื่อสิ่งพิมพ์ (Print Media) เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร แผ่นพับ จดหมายเวียน ใบติด ประกาศ และเครื่องมืออื่นๆ ซึ่งนำสารไปสู่มวลชนโดยผ่านสายตา
2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Media) เช่น รายการวิทยุ และการบันทึกเสียงต่างๆ ที่รับฟังทางหู รายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และวิดีโอ ซึ่งรับฟังทางหูและดูทางตา

นอกจากสื่อมวลชนสามารถเข้าถึงผู้รับสารที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ (เช่น เพศ อายุ การศึกษา ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจ แตกต่างกันได้) อย่างทั่วถึง สื่อมวลชนจึงต้องทำหน้าที่สนองตอบให้ตรงความสนใจของผู้รับสาร ดังนั้น เนื้อหาที่นำเสนอในสื่อมวลชน จึงมักเป็นเนื้อหาที่มีความหลากหลาย เช่น ข่าวก็นำเสนอทั้งข่าวการเมือง ข่าวการเมือง ข่าวธุรกิจ ข่าวเกษตรกร ข่าวเยาวชน ข่าวบันเทิง เป็นต้น การสื่อสารเข้าถึงผู้รับสารเป็นจำนวนมากในเวลาเดียวกัน ดังนั้นเนื้อหาของสารจึงต้องมีการกลั่นกรอง และผู้รับสารจำนวนมากมีส่วนเป็นผู้ตรวจสอบเนื้อหาของสารอีกทางหนึ่ง โดยปกติ ผู้รับสารมักจะเลือกรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน ตามความต้องการ ตามรสนิยม และตามทัศนคติเดิมของตน เมื่อผู้รับสารเป็นผู้กำหนดเลือกรับเฉพาะสารที่ตนเองพอใจ ดังนั้นสื่อมวลชนจึงไม่อาจมีอิทธิพลต่อผู้รับสารได้โดยตรงเสมอไป เนื่องจากมีปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการเลือกรับ หรือ ไม่รับข่าวสาร

การสื่อสารระหว่างบุคคลนั้น ประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มาทำการสื่อสารกันในลักษณะตัวต่อตัว (Person – to - Person) ติดต่อแลกเปลี่ยนสารกันได้โดยตรงในขณะที่คนหนึ่งที่เป็นผู้ส่งสารคนอื่นๆ จะทำหน้าที่เป็นผู้รับสาร การสื่อสารระหว่างบุคคล อาจเกิดขึ้นได้ในกรณีของกลุ่มย่อย (Small Group) ซึ่งมีคนมากกว่าสองคนขึ้นไปมารวมตัวกันในลักษณะที่สามารถติดต่อแลกเปลี่ยนสารกันได้

การสื่อสารระหว่างบุคคล แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การติดต่อโดยตรง (Direct Contact) เป็นการเผยแพร่ข่าวสารความเข้าใจ หรือชักจูงโน้มน้าวใจกับประชาชนโดยตรง แต่มีข้อจำกัดคือ ต้องใช้สื่อบุคคลจำนวนมาก สิ้นเปลืองเวลา ค่าใช้จ่าย และแรงงานในการเผยแพร่ข่าวสาร

2. การติดต่อโดยกลุ่ม (Group Contact) กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อบุคคลส่วนรวม โดยที่กลุ่มต่างๆ จะ

ช่วยให้การสื่อของบุคคลบรรลุเป้าหมายได้ เช่น การประชุมสัมมนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้การสื่อสารระหว่างบุคคลสามารถให้ความเป็นกันเอง สอดแทรกความคิดเห็นตลอดจน โน้มน้าวใจคู่สนทนาได้ ในบางกรณีอาจมองได้ว่า สื่อบุคคลนั้นเป็นผู้มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร เปรียบเสมือนเป็นผู้นำความคิดเห็น โดยนำความคิดเห็นนี้อาจเป็นผู้ได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชนหรือจาก สิ่งอื่นๆมาถ่ายทอดต่อผู้รับสารอีกต่อหนึ่ง

2.1.6 การเปิดรับข้อมูลข่าวสาร

การเปิดรับข่าวสารโดยผ่านสื่อ หรือช่องทางต่างๆ ผู้วิจัยจึงขอก้าวถึงแนวทางการสื่อสารที่ มองในเชิงผู้รับสารเป็นสำคัญ แต่เดิมการวิจัยทางการสื่อสารมักมุ่งเน้นไปที่ผู้ส่งสาร และผลของสื่อที่มี ต่อผู้รับสาร นักวิจัยในยุคแรกๆจึงมองผู้รับสารในฐานะเป็นฝ่ายถูกป้อนข่าวสาร ต่อมาในระยะหลัง ได้มี ผู้ศึกษาพบว่า ผู้รับสารมิใช่ผู้ถูกกระทำหรือ ถูกป้อนแต่ฝ่ายเดียว แต่ผู้รับสารก็มีบทบาทในการเลือก เปิดรับ มีบทบาทในการโต้ตอบข่าวสารต่างๆ ในชีวิตประจำวันอยู่ตลอดเวลาเช่นกัน ดังนั้นผู้รับสารจึง กลายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการสื่อสารที่นักวิชาการหันมาสนใจศึกษาเป็นอย่างมาก โดย อาจมองว่าผู้รับสารคือเป้าหมายสำคัญของการสื่อสาร ในการสื่อสารแต่ละครั้งอาจวัดสัมฤทธิ์ผลได้จาก ผู้รับสาร ผู้รับสารจึงเป็นส่วนที่ทำให้กระบวนการสื่อสารครบถ้วนสมบูรณ์

การรับรู้ทางสังคม จึงเป็นพื้นฐานของอธิบายเหตุการณ์ที่เป็นปัญหา และเป็นพื้นฐานของการ เปรียบเทียบทางสังคม และการแลกเปลี่ยนทางสังคม ซึ่งเชื่อมโยงไปสู่การพิจารณาเครือข่ายทางสังคม และการให้การสนับสนุนทางสังคม

โสภิตสุดา มงคลเกษม (2539) ได้กล่าวว่า มนุษย์ต้องอาศัยการแลกเปลี่ยนข่าวสารความรู้ และ ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญที่มนุษย์ใช้ เพื่อประกอบการตัดสินใจ ยิ่งมนุษย์เกิด ความไม่เข้าใจในเรื่องหนึ่งเรื่องใดมากเท่าใด ความต้องการข่าวสารก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นเท่านั้น

นอกจากองค์ประกอบทางด้านประชากรศาสตร์ เช่น อายุ เพศ การศึกษา สถานภาพทาง เศรษฐกิจและสังคม หรือองค์ประกอบอื่นๆ ที่ไม่สามารถเห็นเด่นชัด เช่น ทักษะคิด ความคาดหวัง ความ กลัว ฯลฯ ของผู้รับสาร จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สื่อแล้ว สื่อมวลชนแต่ละกลุ่มก็มีลักษณะเฉพาะ ที่ผู้รับข่าวสารแต่ละคนแสวงหาและได้ประโยชน์ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ เพราะผู้รับข่าวสารแต่ละคน อาจจะหันเข้าหาลักษณะเฉพาะบางอย่างจากสิ่งที่จะสนองความต้องการ และทำให้ตนเองเกิดความพึง พอใจ

2.1.7 วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังตั้งหน่วยงาน “วิทยาลัยการบริหาร และจัดการ (Administration and Management College : AMC)” ขึ้นเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2553

ปัจจุบัน วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มีการจัดการเรียนการสอนทั้ง ในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีการพัฒนางานด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ทำให้บัณฑิตที่

สำเร็จการศึกษาเป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเป็นอย่างดี มีการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ส่งเสริมการทำวิจัยของคณาจารย์และนักศึกษา การร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทั้งในประเทศและ ไม่วารณี่ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่างประเทศ โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและคณาจารย์ระหว่างสถาบัน โครงการบริการวิชาการที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน การจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการ กีฬา กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม ศิลปวัฒนธรรม โดยมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตตามอัตลักษณ์ของสถาบันฯ คือ “ชื่อสัตย์ ใฝ่รู้ สู้งาน”

หลักสูตรระดับปริญญาตรี ชื่อหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต (Bachelor of Business Administration) ประกอบด้วย 3 สาขาวิชาเอก ได้แก่

1. บริหารธุรกิจเกษตร
2. บริหารเทคโนโลยี
3. บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

เป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการ การตัดสินใจในการดำเนินกิจการ และสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับการปฏิบัติงานทั้งในองค์กรภาครัฐและเอกชน รวมถึงในการเป็นผู้ประกอบการ และเป็นฐานความรู้ในศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและเอกต่อไป

วิทยาลัยฯ มีการส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสปฏิบัติงานในสถานประกอบการชั้นนำ เช่น CP JMart Panasonic โดยมีวิชา “สหกิจศึกษา” เพื่อให้นักศึกษาได้ปฏิบัติงานเป็นระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา หรือการฝึกงานช่วงปิดภาคการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น ฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น และจีน

นอกจากนี้ วิทยาลัยฯ ยังมีหลักสูตร “ปริญญาตรีแบบก้าวหน้า (4+1)” โดยผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโทภายในระยะเวลาเพียง 5 ปี

ในปีการศึกษา 2556 นักศึกษาระดับปริญญาตรีของแต่ละสาขาวิชา และแต่ละชั้นปี มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ ปีการศึกษา 2556

สาขาวิชา	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	รวมทั้งสิ้น
บริหารธุรกิจเกษตร	81	89	108	57	335
บริหารเทคโนโลยี/ เทคโนโลยีการจัดการ	70	70	109	76	325
บริหารอุตสาหกรรม (เริ่มรับนักศึกษาปี 2556)	68	-	-	-	68
รวมทั้งสิ้น					728

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สายน้ำผึ้ง รัตนงาน (2547) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นในการดำเนินชีวิต ตามแนวคิด เศรษฐกิจพอเพียง: กรณีศึกษาสมาชิกเสถียรธรรมสถาน ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกเสถียรธรรมสถานส่วนใหญ่เห็นด้วยในการดำเนินชีวิต ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ร้อยละ 74.8) รองลงมา คือเห็นด้วยในระดับมาก(ร้อยละ 16.8) และเห็นด้วยในระดับค่อนข้างน้อย (ร้อยละ 8.4) ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายละเอียดของข้อมูลเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้าน ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งนำมาเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ คือ ด้านการเรียนรู้ ด้านการนำมาใช้ประโยชน์ และด้านการนำไปประยุกต์ใช้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 3.06 และ 3.17 ตามลำดับนอกจากนี้พบว่าปัจจัยที่มีผลกับความคิดเห็นของสมาชิกเสถียรธรรมสถานในการดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง คือ รายได้ โดยศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทมีความเห็นในการดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในระดับมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลกับความคิดเห็นของสมาชิกเสถียรธรรมสถานในการดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง คือ เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และการได้รับข่าวสารข้อมูล

เชียรธิดา เหมพิพัฒน์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้วยต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาทั้ง 6 ด้าน พบว่าในระดับความเห็นค่อนข้างสูง คือข้างสูงคือ ด้านการนำไปประยุกต์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ในระดับความคิดเห็นปานกลาง คือ ด้านการนำมาใช้ประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 ด้านอธิบายปรากฏการณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ด้านการขยายขององค์ความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 ด้านความเข้าใจในเนื้อหาสาระมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และด้านการรับรู้ในเนื้อหาสาระ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษาศาสนบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา ผลการศึกษา อาชีพ และการได้ข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ศศิพรธม บัวทรัพย์ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้วยต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ในเนื้อหาสาระ ด้านความเข้าใจในเนื้อหาสาระ ด้านการปฏิบัติหรือการประยุกต์ใช้ และด้านการเผยแพร่ อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน คือด้านการรับรู้ในเนื้อหาสาระ มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ด้านความเข้าใจในเนื้อหาสาระ มีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ด้านความเข้าใจในเนื้อหาสาระ มีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ด้านการปฏิบัติหรือประยุกต์ใช้มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ เพศ คณะที่ศึกษาและการรับรู้จากครอบครัว ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อความคิดเห็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาที่จบก่อน เข้าศึกษา ภูมิถำเนา การรับรู้จากสื่อมวลชนและการรับรู้จากเพื่อนหรือผู้นำกลุ่ม

ปวัน มินรัถย์เรื่องเดช (2549) ได้ศึกษาเรื่องการประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการชีวิตพอเพียงตามแนวพระราชดำริ พบว่า ระดับของการประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการฯ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 32-46 ปี มีสถานภาพสมรส มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 4-6 คน จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. มีสาขาที่จบศึกษาสายอาชีพ มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับ 5,00 - 10,000 บาท ปัจจัยแวดล้อมพบว่า ประชาชนที่เข้าร่วมโครงการฯ ไม่มีตำแหน่งทางสังคม รับสื่อทางโทรทัศน์เป็นประจำ มีการรับสื่อประเภทละครเป็นประจำ ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมีการรับรู้เกี่ยวกับโครงการฯ อยู่ในระดับค่อนข้างมากและปฏิบัติตามโครงการฯ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก และพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้แก่ ระดับการศึกษา สาขาวิชาชีพที่จบการศึกษา อาชีพ ตำแหน่งทางสังคม ประเภทของช่องทางการรับสื่อ ลักษณะของสื่อที่รับเป็นประจำ การรับรู้เกี่ยวกับโครงการฯ

สันสกฤต มุณีโม ไนย (2551) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจและการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต ศึกษากรณี นักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 130 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 37 ปี และร้อยละ 54.6 ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 36.2 มีรายได้ 15,001-20,000 บาท มีสถานภาพโสด มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง มีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตอยู่ระดับมาก ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาชีพ สถานภาพ และการรับรู้ข่าวสาร ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ คือ เพศ อายุ และรายได้ ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต ได้แก่ เพศ รายได้ และสถานภาพ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ อายุ อาชีพ และการรับรู้ข่าวสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

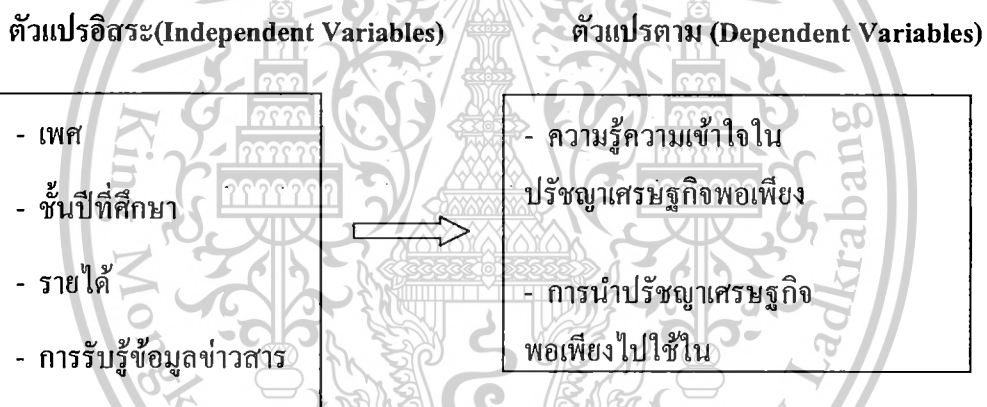
Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำเนินชีวิต กรณีศึกษา : นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในส่วนนี้ได้นำเสนอเกี่ยวกับกรอบแนวคิดในการศึกษาและวิธีการศึกษาตามลำดับดังต่อไปนี้ 1. กรอบแนวคิดในการวิจัย 2. นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย 3. สมมติฐานในการวิจัย 4. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 6. การเก็บรวบรวมข้อมูล 7. เทคนิคการให้คะแนนและวิเคราะห์ข้อมูล และ 8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรในการศึกษา แบ่งออกเป็น

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ชั้นปี รายได้ต่อเดือน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) เป็นความรู้ ความเข้าใจและการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต : ศึกษากรณี นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยแบ่งเป็นสองด้าน คือ 1. ความรู้ ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2. การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

3.2 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต หมายถึง การนำไปปฏิบัติ ปรับใช้ในการดำเนินชีวิตตามแนวทางของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รายได้ หมายถึง รายได้ต่อเดือนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยผ่านสื่อต่างๆ ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร/เอกสาร อินเทอร์เน็ต เจ้าหน้าที่ภาครัฐ เป็นต้น

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง วิธีการดำเนินชีวิต โดยการพึ่งตนเอง มีความประหยัด พัฒนาตนเองให้มีการเรียนรู้ ภูมิปัญญา สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณค่าอย่างยั่งยืน มีจิตสำนึกที่ติดต่อตนเองและสังคม ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อกัน

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงประกอบด้วย 3 ลักษณะ และ 2 เงื่อนไข ดังนี้

1. พอประมาณ หมายถึง ความพอดี ไม่มากไม่น้อยเกินไป
2. มีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอประมาณในมิติต่างๆ นั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากจากเหตุผลปัจจัยและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น
3. มีภูมิคุ้มกันที่ดี หมายถึง การเตรียมความพร้อมรับผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ โดยมี 2 เงื่อนไข คือ 1. ความรู้ และ 2. คุณธรรม

3.3 สมมุติฐานการวิจัย

3.3.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันต่างกัน

3.3.2 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันต่างกัน

3.3.3 นักศึกษาที่มีรายได้ต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันต่างกัน

3.3.4 นักศึกษาที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

3.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย คือ นักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง การเลือกตัวอย่างใช้การเลือกแบบเจาะจง โดยการแจกแบบสอบถามในชั้นเรียน ซึ่งมีนักศึกษารวม 728 คน ได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 579 ชุด หรือเท่ากับร้อยละ 79.53

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปี สาขาวิชา รายได้ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีจำนวนคำถามทั้งสิ้น 24 ข้อ โดยแบ่งเป็นตัวเลือก (Choice) จำนวน 9 ข้อ และคำถามมีคำตอบ 2 ตัวเลือก คือ ใช่ และไม่ใช่ มีจำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต มีจำนวนคำถามทั้งสิ้น 36 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการข้อเสนอแนะในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต

3.6 การรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างกรอก

3.7 เกณฑ์การให้คะแนนและวิเคราะห์ข้อมูล

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามส่วนที่ 1 วิเคราะห์การรับรู้ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ใช้เกณฑ์ในการวัด 3 ระดับ คือ “ภายใน 6 เดือน” มีคะแนนเท่ากับ 3 คะแนน “มากกว่า 6 เดือน” มีคะแนนเท่ากับ 2 คะแนน และ “ไม่เคย” มีคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน โดยมีเกณฑ์เพื่อแปรผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.66	การรับรู้น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.67 - 2.33	การรับรู้ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	2.34 - 3.00	การรับรู้มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามส่วนที่ 2 วิเคราะห์ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เลือกใช้เกณฑ์ในการวัดคือตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ให้ 0 คะแนน โดยมีเกณฑ์เพื่อแปรผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1 - 8	ความรู้ความเข้าใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	6 - 16	ความรู้ความเข้าใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	17 - 24	ความรู้ความเข้าใจมาก

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามส่วนที่ 3 วิเคราะห์การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต ใช้เกณฑ์ในการวัด 3 ระดับ คือ “บ่อยครั้ง” มีคะแนนเท่ากับ 3 คะแนน “บางครั้ง” มีคะแนนเท่ากับ 2 คะแนน “ไม่เคย” มีคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

มีคำถามเชิงบวก ได้แก่ ข้อ 2,4,7,10,12,21,27,28,29,35 และ36 และคำถามเชิงลบ ได้แก่ ข้อ 1,3,5,6,8,9,11,13,14,15,16,17,18,19,20,22,23,24,25,26,30,31,32,33 และ34 โดยมีเกณฑ์เพื่อแปรผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.66	การนำไปใช้น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.67 - 2.33	การนำไปใช้ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	2.34 - 3.00	การนำไปใช้มาก

3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การประมวลผลวิเคราะห์และวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ในการประมวลผลและแสดงผลวิเคราะห์

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อจัดข้อมูลเป็นหมวดหมู่และเพื่อให้ทราบลักษณะพื้นฐานทั่วไปของประชากรศึกษา และสรุปลักษณะตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ทั้งนี้จะทำการวิเคราะห์พื้นฐานทั่วไปของประชากรศึกษา และสรุปลักษณะตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ทั้งนี้จะทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนตามมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการสรุปข้อมูลทั่วไป

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยใช้ในการทดสอบ t-test , F-test (One Way ANOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ของตัวแปรตัวอิสระและตัวแปรตาม โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำเนินชีวิต กรณีศึกษา : นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 579 คน แล้วนำมาประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้ผลการวิจัยดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไป

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประกอบด้วย เพศ อายุ สาขาวิชา ชั้นปี รายได้ และการรับรู้ข่าวสาร ดังนี้

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 68.4 หรือ 396 คน เป็นเพศหญิง และร้อยละ 31.6 หรือ 183 คนเป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 19.60 ปี ส่วนใหญ่ร้อยละ 30.4 หรือ 176 คนกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 และร้อยละ 47.5 หรือ 275 คน ศึกษาอยู่สาขาวิชาบริหารธุรกิจเกษตร

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 37.8 หรือ 219 คน มีรายได้ 3,000-5,000 บาทต่อเดือน รองลงมาร้อยละ 33.0 หรือ 191 คน มีรายได้ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากแหล่งข้อมูลโทรทัศน์ มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.65 อยู่ระดับมาก) รองลงมาคือจากอินเทอร์เน็ต (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.61 อยู่ระดับมาก) และหนังสือพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.45 อยู่ระดับมาก)

และจากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.86 หรือ จำนวน 335 คน มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รับรู้ระดับปานกลาง 226 คน และรับรู้ในระดับน้อย 18 คน โดยเฉลี่ยมีการรับรู้ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.36)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) (n = 579)	ร้อยละ (รวม = 100.0)
เพศ		
ชาย	183	31.6
หญิง	396	68.4
อายุเฉลี่ย	19.60 ปี	
สาขาวิชา/แขนงวิชา		
บริหารธุรกิจเกษตร	275	47.5
เทคโนโลยีการจัดการ/ บริหารเทคโนโลยี	251	43.4
บริหารอุตสาหกรรม	53	9.2
ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	176	30.4
ชั้นปีที่ 2	123	21.2
ชั้นปีที่ 3	166	28.7
ชั้นปีที่ 4	114	19.7
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 3,000 บาท	124	21.4
3,000-5,000 บาท	219	37.8
5,001-10,000 บาท	191	33.0
10,001-15,000 บาท	36	6.2
15,000 บาทขึ้นไป	9	1.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.2 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แหล่งข้อมูล	ภายใน 6 เดือน	มากกว่า 6 เดือน	ไม่เคย	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
วิทยุ	179	264	136	2.07	ปานกลาง
โทรทัศน์	383	191	5	2.65	มาก
หนังสือพิมพ์	296	246	37	2.45	มาก
เอกสาร/ วารสาร	282	294	48	2.40	มาก
อินเทอร์เน็ต	372	191	16	2.61	มาก
เจ้าหน้าที่รัฐ	151	236	192	1.93	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 ระดับของการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ระดับของการรับรู้ข่าวสาร	จำนวน (คน) (n = 579)	ร้อยละ(รวม = 100.0)
น้อย (คะแนน 1.00-1.66)	18	3.11
ปานกลาง (คะแนน 1.67-2.33)	226	39.03
มาก (คะแนน 2.34-3.00)	335	57.86
ค่าเฉลี่ย = 2.36 (ระดับมาก)		

4.2 ความรู้ ความเข้าใจ ในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการวิจัยระดับความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เมื่อพิจารณาจาก คะแนนเต็ม 24 คะแนน ในตารางที่ 4.4 พบว่า คะแนนสูงสุดได้เท่ากับ 22 คะแนน คะแนนต่ำสุด เท่ากับ 4 คะแนน

มีกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนระดับน้อย 22 คนหรือร้อยละ 3.80 ระดับปานกลาง 262 คนหรือร้อยละ 45.25 และคะแนนระดับมากจำนวน 295 คน หรือร้อยละ 50.95 คะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.95 คะแนน หรืออยู่ในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.4 ระดับคะแนน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

คะแนน (เต็ม 24 คะแนน)	จำนวน (คน) (n = 579)	ร้อยละ(รวม = 100.0)
น้อย (คะแนน 1-8)	22	3.80
ปานกลาง (คะแนน 9-16)	262	45.25
มาก (คะแนน 17-24)	295	50.95
ค่าเฉลี่ย = 15.95 (ระดับปานกลาง)		

4.3 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เมื่อพิจารณาจากคะแนนเต็ม 3.00 จากตารางที่ 4.5 พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 90.50 หรือ 524 คน นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันระดับปานกลาง ร้อยละ 6.91 หรือ 40 คนนำไปใช้ระดับมาก และร้อยละ 2.59 หรือ 15 คนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันระดับน้อย โดยเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 หรือมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.5 ระดับคะแนน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน

คะแนน (เต็ม 3.00)	จำนวน (คน) (n = 579)	ร้อยละ(รวม = 100.0)
น้อย (คะแนน 1.00-1.60)	15	2.59
ปานกลาง (คะแนน 1.67-2.33)	524	90.50
มาก (คะแนน 2.34-3.00)	40	6.91
ค่าเฉลี่ย = 2.04 (ระดับปานกลาง)		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.6 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันแยกรายกิจกรรม

ข้อคำถาม กิจกรรม	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 3.00)	ระดับ
1. ท่านนิยมการเปลี่ยนโทรศัพท์มือถือเครื่องใหม่อยู่เสมอเพื่อให้ทันกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไป ขณะที่เครื่องเดิมยังใช้ได้อยู่	2.22	ปานกลาง
2. ในการเดินทาง ท่านใช้บริการรถเมล์ หรือ รถไฟฟ้า สลับกับการใช้รถส่วนตัว ในการเดินทาง	2.49	มาก
3. ท่านคิดว่าการวางของใช้ส่วนตัวหลายอย่างไว้ในรถยนต์ จะสะดวกในการหยิบใช้	1.96	ปานกลาง
4. ท่านมีเงินออมทุกเดือน หลังจากหักค่าใช้จ่าย	2.27	ปานกลาง
5. หากท่านเข้าพักโรงแรม ท่านคิดว่า ควรใช้น้ำ ไฟฟ้า และเครื่องอำนวยความสะดวกให้มากเพื่อให้คุ้มค่ากับเงินที่ท่านเสียเป็นค่าที่พัก	1.80	ปานกลาง
6. ท่านซื้อเสื้อผ้าและสิ่งของเครื่องใช้เพื่อความทันสมัยอยู่เสมอ แม้ว่าสิ่งที่ท่านมีอยู่จะใช้งานได้	2.00	ปานกลาง
7. ท่านมีการทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย ทั้งของตนเองและของครอบครัว	1.64	น้อย
8. การใช้สินค้าประเภทใช้แล้วทิ้งสะดวกสบายมากกว่าสินค้าที่สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำ	1.93	ปานกลาง
9. ท่านเลือกใช้สินค้าที่ผลิตจากต่างประเทศมากกว่าสินค้าที่ผลิตในประเทศ	2.17	ปานกลาง
10. ท่านมักจะกรีดหลอดยาสีฟัน สบู่ ยาสระผม เพื่อใช้ให้หมด	2.44	มาก
11. ในครอบครัวของท่านมีรถส่วนตัวหลายคัน ต่างคนต่างก็ใช้รถคนละคัน	2.20	ปานกลาง
12. ท่านไม่ใช้โปรแกรมพักหน้าจอคอมพิวเตอร์ (Screensaver) เพราะเสียเวลาเมื่อต้องการใช้งาน	2.20	ปานกลาง
13. ท่านมักให้รางวัลแก่ตัวเองหลังจากเรียน ด้วยการซื้อเสื้อผ้า เครื่องประดับที่ทันสมัยหรือออกไปรับประทานอาหารข้างนอกบ้าน	1.82	ปานกลาง
14. ท่านเสียบปลั๊กเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิด ไว้ตลอดเวลาเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการใช้	2.04	ปานกลาง
15. ท่านใช้โหมดสแตนด์บายโทรศัพท์ เพื่อความสะดวกในการปิด - เปิดโทรศัพท์ด้วยรีโมทคอนโทรล แทนการปิด-เปิด ที่ตัวเครื่อง	2.09	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งหากมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16. ท่านมักจะเปิดโทรทัศน์ไว้เป็นเพื่อนตลอดเวลาเมื่ออยู่ที่บ้าน	2.07	ปานกลาง
17. ท่านหรือคนในบ้านจะรีดผ้า เฉพาะชุดที่ต้องการจะใส่ทุกวัน เพื่อความสะดวกและไม่เสียเวลาในการรีด	1.99	ปานกลาง
18. ในการรีดผ้า ท่านคิดว่าการฉีดน้ำยารีดผ้าจำนวนมาก จะทำรีดผ้าได้เรียบและเร็ว	2.08	ปานกลาง
19. ในตอนที่ท่านจะรีดผ้า ท่านคิดว่า การเสียบเตารีดทิ้งไว้ให้ร้อนก่อนรีด จะทำให้รีดผ้าได้ง่าย	1.88	ปานกลาง
20. ในวันหยุด ท่านจะทำกิจกรรมนอกบ้าน เช่น เที่ยวพักผ่อนตามสถานที่ต่างๆ หรือซื้อของตามห้างสรรพสินค้า	1.74	ปานกลาง
21. หลังจากรับประทานอาหารเสร็จ หากมีข้าวหรือกับข้าวเหลืออยู่ท่านจะนำมาอุ่น เพื่อรับประทานในมื้อต่อไป	2.37	มาก
22. ท่านมักจะชอบรับประทานผลไม้ทุกชนิด เพื่อให้มีสุขภาพดี แม้ว่าผลไม้ชนิดนั้นจะเป็นผลไม้ไม่เข้า หรือผลไม้นอกฤดูกาล	1.80	ปานกลาง
23. ท่านมักจะรับประทานอาหารที่ชอบ แม้ว่าอาหารนั้นจะทำให้เกิดผลกระทบบกพร่องร่างกาย เช่น ชอบทานอาหารรสจัด อาหารที่มีไขมันสูง หรือ อาหารจานด่วน (Fast food)	1.63	น้อย
24. เมื่อไม่สบายท่านเลือกกินยาแผนปัจจุบัน มากกว่า ยาสมุนไพร	1.50	น้อย
25. ท่านมักออกกำลังกายใน Fitness Center เพราะมีสถานที่กว้างขวาง และมีเครื่องเล่นหลากหลายชนิด มากกว่าการออกกำลังกายที่บ้าน	2.28	ปานกลาง
26. ท่านใช้บริการรถมอเตอร์ไซค์รับจ้าง มากกว่าใช้บริการรถเมล์ เรือ หรือ รถไฟฟ้า เพราะช่วยประหยัดเวลาในการเดินทางได้มากกว่า	1.97	ปานกลาง
27. ก่อนเดินทางออกจากที่พัก ท่านวางแผนการเดินทางก่อนออกจากที่พักเสมอ เพื่อหลีกเลี่ยงเส้นทางการจราจรที่ติดขัด	2.34	มาก
28. ท่านเปิดเครื่องปรับอากาศที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส ที่บ้านหรือห้องพัก	2.50	มาก
29. ท่านตั้งระบบปิดเครื่องปรับอากาศอัตโนมัติ	1.83	ปานกลาง
30. ท่านคิดว่า การใช้น้ำจำนวนมากในการทำความสะอาดห้องน้ำเป็นการฆ่าเชื้อโรคและเพื่อสุขอนามัยที่ดี	2.02	ปานกลาง
31. ท่านซื้อของที่ห้างสรรพสินค้าโดยไม่มีรายการสินค้าที่จะซื้อ เมื่อถูกใจหรือชอบสินค้าชนิดใดก็จะซื้อทันที	1.80	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ซึ่งได้รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

32. ทานล้างผ้าด้วยน้ำเปล่าหลายครั้งเมื่อซักผ้า เพื่อที่เสื้อผ้าจะได้สะอาด ไม่มีสิ่งสกปรกติดค้าง	1.80	ปานกลาง
33. เมื่อซักผ้า ทานปั่นแห้งทุกครั้ง เพื่อประหยัดเวลาในการตาก	1.65	น้อย
34. แม้ว่าซักผ้าจำนวนไม่มาก แต่ท่านก็ตั้งเครื่องซักผ้าในโหมดซักผ้าจำนวนมากเพื่อความสะอาดของเสื้อผ้า	2.14	ปานกลาง
35. ท่านมักจะใช้กระดาษ A4 ทั้ง 2 หน้า (Reused)	2.46	มาก
36. ท่านจะนำผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้วกลับมาใช้ซ้ำเสมอ (Recycle)	2.26	ปานกลาง

และเมื่อแยกรายละเอียดจาก 36 กิจกรรม ตามตารางที่ 4.6 พบว่า กิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้มากที่สุด คือ การเปิดเครื่องปรับอากาศที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส ที่บ้านหรือห้องพัก (คะแนน 2.50) รองลงมาได้แก่ ในการเดินทาง มีการใช้บริการรถเมล์ หรือ รถไฟฟ้า สลับกับการใช้รถส่วนตัว (คะแนน 2.49) และมักจะใช้กระดาษ A4 ทั้ง 2 หน้า (Reused) (คะแนน 2.46) ตามลำดับ

ส่วนกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้น้อยที่สุดได้แก่ เมื่อไม่สบายจะเลือกกินยาแผนปัจจุบันมากกว่ายาสมุนไพร (คะแนน 1.50) รองลงมาได้แก่ การรับประทานอาหารที่ชอบ แม้ว่าอาหารนั้นจะทำให้เกิดผลกระทบแก่ร่างกาย เช่น ชอบทานอาหารรสจัด อาหารที่มีไขมันสูง หรืออาหารจานด่วน (Fast food) (คะแนน 1.63) และการทำบุญชื้อรายรับ-รายจ่าย ทั้งของตนเองและของครอบครัว (คะแนน 1.64) ตามลำดับ

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.4.1 สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาเพศต่างกันจะมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน

จากตารางที่ 4.7 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชายเท่ากับ 15.31 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาหญิงเท่ากับ 16.24 คะแนน และในตารางที่ 4.8 ค่า Sig ของ F-test เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าค่าแปรปรวนของประชากรทั้งสองแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาในส่วน Equal variances not assumed พบว่า ค่า t-test = -2.973 Sig. (2-tailed)/2 = 0.003/2 = 0.0015 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

แสดงว่า นักศึกษาเพศต่างกันจะมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย หรือมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.7 ความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แยกตามเพศ

เพศ	ระดับความรู้ความเข้าใจ (คน)			คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 24 คะแนน)	S.D
	น้อย	ปานกลาง	มาก		
ชาย	12	85	86	15.31	3.740
หญิง	10	177	209	16.24	2.892
รวม (คน)	22	262	295		

ตารางที่ 4.8 ทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาเพศต่างกันจะมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
								95% Confidence	
	F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
Equal variances assumed	23.482	.000	-3.262	577	.001	-.928	.285	-1.487	-.369
Equal variances not assumed			-2.973	286.439	.003	-.928	.312	1.543	-.314

4.4.2 สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาเพศต่างกันนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันต่างกัน

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักศึกษาชายมีการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันระดับคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.0461 ส่วนนักศึกษาหญิงมีระดับคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.0349 และในตารางที่

4.10 ค่า Sig ของ F-test เท่ากับ .522 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าค่าแปรปรวนของประชากรทั้งสองไม่
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่สามารถนำออกจำหน่าย
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาในส่วน Equal variances assumed พบว่า ค่า $t\text{-test} = .621$ Sig. (2-tailed)/2 = $.535/2 = 0.2675$ ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยเรื่องการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ แยกตามเพศ

เพศ	การนำไปใช้ (คน)			คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 3.0 คะแนน)	S.D
	น้อย	ปานกลาง	มาก		
ชาย	0	166	17	2.0461	.2065
หญิง	14	359	23	2.0349	.2017
รวม (คน)	14	525	40		

ตารางที่ 4.10 ทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาเพศต่างกันนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันต่างกัน

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
	F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence	
								Lower	Upper
Equal variances assumed	.410	.522	.621	577	.535	.01128	.01816	-.02439	.04696
Equal variances not assumed			.616	346.687	.539	.01128	.01832	-.02476	.04732

4.4.3 สมมติฐานที่ 3 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่างกัน

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักศึกษาชั้นปีต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงน้อยที่สุด และในตารางที่ 4.12 การไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เปรียบเทียบแบบ Multiple Comparisons พบว่า ความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 แตกต่างกับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 แสดงว่า ชั้นปีมีผลต่อความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 4.11 ความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แยกตามชั้นปี

ชั้นปี	ระดับความรู้ความเข้าใจ			ระดับคะแนน (เต็ม 3.00)	รวม (คน)
	น้อย	ปานกลาง	มาก		
ชั้นปีที่ 1	3	75	98	2.550	176
ชั้นปีที่ 2	10	54	59	2.398	123
ชั้นปีที่ 3	3	81	82	2.476	166
ชั้นปีที่ 4	6	52	56	1.931	144
รวม (คน)	22	262	295		579

ตารางที่ 4.12 ทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาระดับชั้นปีต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่างกัน

(I) ชั้นปี	(J) ชั้นปี	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence interval	
					Lower	Upper
ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	.845*	.376	.025	.11	1.58
	ชั้นปีที่ 3	.416	.346	.230	-.26	1.10
	ชั้นปีที่ 4	.775*	.385	.044	.02	1.53
ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	.845*	.376	.025	-1.58	-.11
	ชั้นปีที่ 3	.429	.381	.260	-1.18	.32
	ชั้นปีที่ 4	.070	.416	.867	-.89	.75
ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1	-.416	.346	.230	-1.10	.26
	ชั้นปีที่ 2	.429	.381	.260	-.32	1.18
	ชั้นปีที่ 4	.359	.389	.357	-.41	1.12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 1	-775*	.385	.044	-1.53	-.02
	ชั้นปีที่ 2	.070	.416	.867	-.75	.89
	ชั้นปีที่ 3	-.359	.389	.357	-1.12	.41

4.4.4 สมมุติฐานที่ 4 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกั้มีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันต่างกัน

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักศึกษาชั้นปีต่างกัน มีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีการนำไปใช้น้อยที่สุด และในตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบแบบ Multiple Comparisons พบว่า การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และของนักศึกษาระดับปี 2 แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 แสดงว่า ชั้นปีมีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้

ตารางที่ 4.13 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน แยกตามชั้นปี

ชั้นปี	ระดับการนำไปใช้			ระดับคะแนน (เต็ม 3.00)	รวม (คน)
	น้อย	ปานกลาง	มาก		
ชั้นปีที่ 1	3	156	17	2.080	176
ชั้นปีที่ 2	3	117	3	2.000	123
ชั้นปีที่ 3	6	151	9	2.018	166
ชั้นปีที่ 4	2	101	11	2.079	144
รวม (คน)	14	525	40		579

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.14 ทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไป
ใช้ในชีวิตประจำวันต่างกัน

(I) ชั้นปี	(J) ชั้นปี	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence interval	
					Lower	Upper
ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	.057*	.024	.017	.010	.103
	ชั้นปีที่ 3	.037	.02	.090	-.006	.080
	ชั้นปีที่ 4	-.003	.024	.910	-.051	.045
ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	-.057*	.024	.017	-.103	-.010
	ชั้นปีที่ 3	-.020	.024	.416	-.067	.028
	ชั้นปีที่ 4	-.060*	.026	.024	-.111	-.008
ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1	-.037	.022	.090	-.080	.006
	ชั้นปีที่ 2	.020	.024	.416	-.028	.067
	ชั้นปีที่ 4	.040	.025	.105	-.088	.008
ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 1	-.003	.024	.910	-.045	.051
	ชั้นปีที่ 2	.060*	.026	.024	.008	.111
	ชั้นปีที่ 3	.040	.025	.105	-.008	.088

4.4.5 สมมติฐานที่ 5 นักศึกษาที่มีรายได้ต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่างกัน

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักศึกษารายได้ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน โดยนักศึกษา 15,000 บาทขึ้นไป มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด และในตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบแบบ Multiple Comparisons พบว่า ความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของนักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท แตกต่างกับ นักศึกษาที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท แตกต่างกับกลุ่ม 15,000 บาทขึ้นไป และกลุ่มที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท แตกต่างกับกลุ่ม 15,000 บาทขึ้นไป แสดงว่า รายได้มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.15 ความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แยกตามรายได้

รายได้ต่อเดือน	ระดับความรู้ความเข้าใจ			ระดับคะแนน (เต็ม 3.00)	รวม (คน)
	น้อย	ปานกลาง	มาก		
น้อยกว่า 3,000 บาท	2	53	69	2.540	124
3,000-5,000 บาท	9	100	110	2.461	219
5,001-10,000 บาท	9	84	98	2.466	191
10,001-15,000 บาท	2	23	11	2.250	36
15,000 บาทขึ้นไป	0	2	7	2.778	9
รวม (คน)	22	262	295		579

ตารางที่ 4.16 ทดสอบสมมติฐาน นักศึกษารายได้ต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่างกัน

(I) รายได้	(J) รายได้	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence interval	
					Lower	Upper
น้อยกว่า 3,000 บาท	3,000-5,000 บาท	.265	.360	.461	-.44	.97
	5,001-10,000 บาท	.541	.369	.143	-.18	1.27
	10,001-15,000 บาท	1.191*	.606	.050	.00	2.38
	15,000 บาทขึ้นไป	-1.615	1.104	.144	-3.78	.55
3,000-5,000 บาท	น้อยกว่า 3,000 บาท	-.265	.360	.461	-.97	.44
	5,001-10,000 บาท	.276	.317	.384	-.35	.90
	10,001-15,000 บาท	.926	.575	.108	-.20	2.06
	15,000 บาทขึ้นไป	-1.880	1.088	.085	-4.02	.26
5,001-10,000 บาท	น้อยกว่า 3,000 บาท	-.541	.369	.143	-1.27	.18
	3,000-5,000 บาท	-.276	.317	.384	-.90	.35
	10,001-15,000 บาท	.650	.581	.264	-.49	1.79
	15,000 บาทขึ้นไป	-2.156*	1.091	.049	-4.30	-.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุคัดค้านเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

10,001- 15,000 บาท	น้อยกว่า 3,000 บาท	-1.191*	.606	.050	-2.38	.00
	3,000-5,000 บาท	-.926	.575	.108	-2.06	.20
	5,001-10,000 บาท	.650	.581	.264	-1.79	.49
	15,000 บาทขึ้นไป	-2.806*	1.192	.019	-5.15	-.46
15,000 บาท ขึ้นไป	น้อยกว่า 3,000 บาท	1.615	1.104	.144	-.55	3.78
	3,000-5,000 บาท	1.880	1.088	.085	-.26	4.02
	5,001-10,000 บาท	2.156*	1.091	.049	.01	4.30
	10,001-15,000 บาท	2.806*	1.192	.019	.46	5.15

4.4.6 สมมุติฐานที่ 6 นักศึกษาที่มีรายได้ต่างกันนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันต่างกัน

จากตารางที่ 4.17 พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาทต่อเดือนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด และในตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบแบบ Multiple Comparisons พบว่า การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ของนักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท แตกต่างกับ นักศึกษาที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท และนักศึกษาที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท และของนักศึกษาที่มีรายได้ 3,001-5,000 บาทแตกต่างกับกลุ่มที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท แสดงว่า รายได้มีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 4.17 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน แยกตามรายได้

รายได้ต่อเดือน	การนำไปใช้			ระดับคะแนน (เต็ม 3.00)	รวม (คน)
	น้อย	ปานกลาง	มาก		
น้อยกว่า 3,000 บาท	1	111	12	2.089	124
3,000-5,000 บาท	5	198	16	1.913	219
5,001-10,000 บาท	6	176	9	2.016	191
10,001-15,000 บาท	1	33	2	2.028	36
15,000 บาทขึ้นไป	1	7	1	2.000	9
รวม (คน)	14	525	40		579

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ส่วนตัวเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ตารางที่ 4.18 ทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาที่มีรายได้ต่างกันนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันต่างกัน

(I) รายได้	(J) รายได้	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence interval	
					Lower	Upper
น้อยกว่า 3,000 บาท	3,000-5,000 บาท	.035	.022	.116	.009	.079
	5,001-10,000 บาท	.104*	.023	.000	.059	.149
	10,001-15,000 บาท	.100*	.038	.008	.026	.174
	15,000 บาทขึ้นไป	.110	.069	.112	-.026	.245
3,000-5,000 บาท	น้อยกว่า 3,000 บาท	-.035	.022	.116	-.079	.009
	5,001-10,000 บาท	.069*	.020	.001	.030	.108
	10,001-15,000 บาท	-.065	.036	.070	-.005	.136
	15,000 บาทขึ้นไป	.074	.068	.274	-.058	.208
5,001-10,000 บาท	น้อยกว่า 3,000 บาท	-.104*	.023	.000	-.149	-.059
	3,000-5,000 บาท	-.069*	.020	.001	-.108	-.030
	10,001-15,000 บาท	-.004	.036	.912	-.075	.067
	15,000 บาทขึ้นไป	.005	.068	.938	-.128	.139
10,001- 15,000 บาท	น้อยกว่า 3,000 บาท	-.100*	.038	.008	-.174	-.026
	3,000-5,000 บาท	-.065	.036	.070	-.136	.005
	5,001-10,000 บาท	.004	.036	.912	-.067	.075
	15,000 บาทขึ้นไป	.009	.074	.901	-.137	.155
15,000 บาท ขึ้นไป	น้อยกว่า 3,000 บาท	-.110	.069	.112	-.245	.026
	3,000-5,000 บาท	-.074	.069	.274	-.208	.059
	5,001-10,000 บาท	-.005	.068	.938	-.139	.128
	10,001-15,000 บาท	-.009	.074	.901	-.155	.137

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

4.4.7 สมมุติฐานที่ 7 นักศึกษาที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่างกัน

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน โดยนักศึกษากลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมาก จะมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด

และจากตารางที่ 4.20 พบว่า ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.19 ความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แยกตามระดับการรับรู้ข่าวสาร

ระดับการรับรู้ข่าว	ระดับความรู้ความเข้าใจ			ระดับคะแนน (เต็ม 3.00)	รวม (คน)
	น้อย	ปานกลาง	มาก		
รับข่าวสารน้อย	1	10	7	2.333	18
รับข่าวสารปานกลาง	6	112	107	2.449	225
รับข่าวสารมาก	15	140	181	2.494	336
รวม (คน)	22	262	295		579

ตารางที่ 4.20 ทดสอบสมมุติฐาน นักศึกษาที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่างกัน

(I) ระดับการรับรู้ข่าว	(J) ระดับการรับข่าว	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence interval	
					Lower	Upper
น้อย	ปานกลาง	-.969	.787	.219	-2.51	.58
	มาก	-.982	.777	.207	-2.51	.54
ปานกลาง	น้อย	.969	.787	.219	-.58	2.51
	มาก	-.013	.277	.962	-.56	.53
มาก	น้อย	.982	.777	.207	-.54	2.51
	ปานกลาง	.013	.277	.962	-.53	.56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

4.4.8 สมมุติฐานที่ 8 นักศึกษาที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกันมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันต่างกัน

จากตารางที่ 4.21 พบว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน โดยนักศึกษากลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมาก จะมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด

และจากตารางที่ 4.22 พบว่า ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.21 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน แยกตามระดับการรับรู้ข่าวสาร

ระดับการรับรู้ข่าว	การนำไปใช้			ระดับคะแนน (เต็ม 3.00)	รวม (คน)
	น้อย	ปานกลาง	มาก		
รับข่าวสารน้อย	3	14	1	1.889	18
รับข่าวสารปานกลาง	15	205	5	1.956	225
รับข่าวสารมาก	22	306	8	1.958	336
รวม (คน)	40	525	14		579

ตารางที่ 4.22 ทดสอบสมมุติฐาน นักศึกษาที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกันมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันต่างกัน

(I) ระดับการรับรู้ข่าว	(J) ระดับการรับรู้ข่าว	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence interval	
					Lower	Upper
น้อย	ปานกลาง	.040	.049	.421	-.057	.138
	มาก	.043	.049	.387	-.054	.139
ปานกลาง	น้อย	-.040	.049	.421	-.138	.058
	มาก	.003	.017	.886	-.032	.037
มาก	น้อย	-.043	.049	.387	-.139	.054
	ปานกลาง	-.003	.017	.886	-.037	.032

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำเนินชีวิต กรณีศึกษา : นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 579 คน แล้วนำมาประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สรุปผลการวิจัยดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 68.4 หรือ 396 คน เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 19.60 ปี ส่วนใหญ่ร้อยละ 30.4 หรือ 176 คนกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 และร้อยละ 47.5 หรือ 275 คน ศึกษาอยู่สาขาวิชาบริหารธุรกิจเกษตร ร้อยละ 37.8 หรือ 219 คน มีรายได้ 3,000-5,000 บาทต่อเดือน รองลงมาร้อยละ 33.0 หรือ 191 คน มีรายได้ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.86 หรือ จำนวน 335 คน มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จากแหล่งข้อมูลโทรทัศน์ มากที่สุด รองลงมาคือจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่อที่กลุ่มวัยรุ่นนิยมอย่างมาก

ในส่วนของการวัดระดับความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา จากคะแนนเต็ม 24 คะแนน พบว่า คะแนนสูงสุดได้เท่ากับ 22 คะแนน คะแนนต่ำสุด เท่ากับ 4 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.95 (ระดับปานกลาง)

ในส่วนของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน ส่วนใหญ่ร้อยละ 90.50 หรือ 524 คน นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันระดับปานกลาง โดยกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้มากที่สุด คือ การเปิดเครื่องปรับอากาศที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส ที่บ้านหรือห้องพัก รองลงมาได้แก่ ในการเดินทาง มีการใช้บริการรถเมล์ หรือ รถไฟฟ้า สลับกับการใช้รถส่วนตัว เนื่องจาก การประชาสัมพันธ์ข้อความ การติดฉลากประหยัดไฟเบอร์ 5 เป็นข้อความที่ผู้ใช้ทุกคนสังเกตได้อย่างชัดเจน ทำให้มีความตระหนักเรื่องนี้มากขึ้น ส่วนในการเดินทางนักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่มีรายได้จากการทำงาน จะนิยมใช้บริการสาธารณะมากกว่าการใช้รถส่วนตัว

ส่วนกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้น้อยที่สุดได้แก่ เมื่อไม่สบายจะเลือกกินยาแผนปัจจุบันมากกว่ายาสมุนไพร เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งมักไม่รู้จัก

สรรพคุณของสมุนไพรและวิธีการใช้ การใช้ยาแผนปัจจุบันจะบริโภคและหาได้ง่ายกว่า และกิจกรรมการรับประทานอาหารที่ชอบ แม้ว่าอาหารนั้นจะทำให้เกิดผลเสียแก่ร่างกาย เช่น ชอบทานอาหารรสจัด

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

อาหารที่มีไขมันสูง หรือ อาหารจานด่วน (Fast food) เนื่องจากเป็นอาหารที่เป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่น การบริโภคเพื่อสังสรรค์ แม้ราคาจะสูงและคุณค่าทางอาหารจะไม่มากก็ตาม

ในส่วนของผลการทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า

1. นักศึกษาเพศต่างกันจะมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักศึกษาเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย เนื่องจาก เพศหญิงอาจมีความสนใจเรื่องการซื้อสินค้า การวางแผนการเงิน และการเก็บออมมากกว่า

2. นักศึกษาเพศต่างกันนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ต่างกัน เพราะเป็นพฤติกรรมประจำวันของวัยรุ่นทั่วไป เช่น การเปิดอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศ การใช้บริการโดยสารสาธารณะ การรับประทานอาหารที่ไม่มีประโยชน์ หรือการรับประทานยาแผนปัจจุบัน ซึ่งทั้งเพศชายและหญิงมีพฤติกรรมไม่ต่างกัน

3. นักศึกษาชั้นปีต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงน้อยที่สุด เนื่องจากเป็นเรื่องของการวัดความรู้ ซึ่งนักศึกษาปี 1 อาจจะได้รับความรู้เรื่องนี้เมื่อศึกษาระดับมัธยมศึกษา และยังคงจำเนื้อหาต่างๆ ได้ดี

4. นักศึกษาชั้นปีต่างกัน มีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีการนำไปใช้น้อยที่สุด เนื่องจาก นักศึกษาชั้นปี 1 ยังมีการใช้จ่ายในสินค้าฟุ่มเฟือยน้อยกว่า นักศึกษาชั้นปีอื่นที่อายุมากขึ้น ทำให้รู้จักสินค้าต่างๆ และเพื่อนมาก ทำให้มีการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยตามเพื่อนมากขึ้น

5. นักศึกษารายได้ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีรายได้ 15,000 บาทขึ้นไป ความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด อาจเพราะนักศึกษาที่มีรายได้มากสนใจเรื่องการออมเงินและการวางแผนทางการเงินมากกว่ากลุ่มอื่น

6. นักศึกษาที่มีรายได้ต่างกันนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันต่างกัน โดยกลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาทต่อเดือนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด เนื่องจาก เป็นกลุ่มที่มีรายได้น้อย ต้องตระหนักถึงเรื่องการประหยัดมากกว่ากลุ่มอื่น เช่น พฤติกรรมการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยจะทำได้ยากกว่า

7. นักศึกษาที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากจะมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด แต่ความแตกต่างกันนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนลิขสิทธิ์โดยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ห้ามมิให้ผู้ใดนำเอกสารนี้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

8. นักศึกษากลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาก จะมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่ากลุ่มที่รับรู้ข้อมูลข่าวสารน้อย แต่ความแตกต่างกันนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถาม

จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมานั้น มีข้อเสนอแนะที่น่าสนใจ ดังนี้

1. นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นสิ่งที่ดี บุคคลทุกอาชีพทุกวัยสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จะช่วยสร้างให้เศรษฐกิจโดยรวมมีคุณภาพและมีความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถใช้ได้ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน จังหวัด และระดับประเทศ

2. นักศึกษาส่วนใหญ่กล่าวถึงเรื่องความสำคัญของการออมเงิน ซึ่งเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักศึกษา การซื้อสินค้าจำเป็น การรู้จักพอ มีเงินเก็บทุกเดือน ไม่มีหนี้สิน ใช้เงินอย่างรอบคอบ ลดการซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย ตระหนักว่าเงินที่ใช้อยู่นี้เป็นเงินของผู้ปกครอง การนำกลับมาใช้ใหม่ (Reuse) การใช้จักรยาน รวมไปถึงการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ

3. ควรเริ่มต้นรณรงค์ แสดงถึงผลดีที่ตามมาเมื่อใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงผ่านสื่อต่างๆ ที่ได้รับความนิยม เช่น โทรทัศน์ สร้างเป็นกิจกรรมที่เป็นชัดเจน เช่น กิจกรรมเสวนา ปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็ก

4. มีข้อคิดเรื่องเหตุการณ์ในปัจจุบัน วัยรุ่นมักจะมีแนวคิดวัตถุนิยมมากขึ้น การตามเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทำให้การปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทำได้ยากขึ้น และการศึกษาในระดับอุดมศึกษายังมีวิชาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

การศึกษาเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำเนินชีวิต กรณีศึกษา : นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังนี้

1. นักศึกษาที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับมากจะมีความรู้ความเข้าใจและมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด แม้ความแตกต่างกันนี้จะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ก็แสดงว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเป็นเรื่องสำคัญ ดังนั้น ควรมีการเพิ่มเติมความรู้เรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยเนื้อหาที่เข้าใจง่าย และเข้าถึงหมู่วัยรุ่นให้มากขึ้น เช่น เป็น

ภาพเคลื่อนไหว การ์ตูนสีสันสวยงาม เผยแพร่ทางสื่อโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต เพื่อให้วัยรุ่นได้เข้าใจและนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น

2. ควรจะมีการให้ความรู้ในกิจกรรมที่วัยรุ่นยังนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้น้อย เช่น ความรู้และประโยชน์ของสมุนไพร ราคาที่ถูกกว่ายาแผนปัจจุบัน การผลิตสมุนไพรให้รับประทานง่ายขึ้น ราคาและคุณค่าทางอาหารของอาหารจานด่วนเปรียบเทียบกับอาหารอื่น รวมถึงความรู้เรื่องการทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของทั้งตนเองและครอบครัว ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจอย่างมาก

3. การถ่ายทอดความรู้เรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงควรทำอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ซึ่งกำลังจะจบการศึกษาเพื่อไปทำงาน จะสามารถนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ได้

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมกับกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น นักธุรกิจ ผู้ประกอบการ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริม ผลិតสื่อให้ความรู้เรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก่ประชาชนในหม่อมมากต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

บรรณานุกรม

เชียรธิดา เหมพิพัฒน์. 2546. **ความคิดเห็นของนักศึกษสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อปรัชญา**

เศรษฐกิจพอเพียง. ภาคนิพนธ์ ปริญญาโท สาขาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2548. **ทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. พิมพ์ครั้งที่ 2.**

กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ปรมะ สตะเวทิน. 2538. **การสื่อสารมวลชน กระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพ**

พิมพ์.

ปวัน มินรักษ์เรืองเดช. 2549. **การประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของประชาชนที่เข้าร่วม**

**โครงการชีวิตพอเพียงตามแนวพระราชดำริ. ภาคนิพนธ์ ปริญญาโท สาขาบัณฑิต สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.**

พัชนี เชยจรรยา เมตตา กฤตวิทย์ และพิรณันท์ อนวัชศิริวงศ์. 2532. **แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ :**

โรงพิมพ์เจริญผล.

วิเชียร เกตุสิงห์. 2520. **การวัดผลการศึกษาและสถิติเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ :**

จำกัดการพิมพ์ไชยวัฒน์.

ศศิพรรณ บัวทรัพย์. 2547. **ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อปรัชญาเศรษฐกิจ**

พอเพียง. ภาคนิพนธ์ ปริญญาโท สาขาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ศราวณี พึ่งผู้นำ. 2554. **เอกสารประกอบการเรียนวิชาเศรษฐกิจเอเชีย. เอกสารอัดสำเนา : กรุงเทพฯ**

สันสฤต มูนิโมไนย. 2551. ความรู้ ความเข้าใจ และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนิน

ชีวิต กรณีศึกษา นักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบัน

บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ภาคนิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิต

พัฒนบริหารศาสตร์.

สุชา จันทน์หอม และสุรางค์ จันทน์เอม. 2520. **จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.**

สายน้ำผึ้ง รัตนงาม. 2547. **ความคิดเห็นในการดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง : กรณีศึกษาสมาชิก**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการพิมพ์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตในทางใดๆ โดยเฉพาะในด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

โสภิตสุดา มงคลเกษม. 2539. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมการคาดเข็ม

ขัดนิรภัยของผู้ขับขี่รถยนต์ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาการ

ประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อนันต์ ศรีโสภา. 2522. ทฤษฎีการวัดและการทดสอบ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

แบบสอบถาม

งานวิจัยเรื่อง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำเนินชีวิต กรณีศึกษา : นักศึกษาระดับปริญญาตรี

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ขอให้ท่านตอบข้อมูลให้ตรงกับความเป็นจริงของตนเองมากที่สุด คำตอบที่ได้จะนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเท่านั้น และขอขอบคุณทุกท่านอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการทำแบบสอบถาม

ผศ. สรวดี พึ่งผู้นำ (ผู้วิจัย)

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ   1. ( ) ชาย   2. ( ) หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ชั้นปีที่.....สาขาวิชา/แขนงวิชา.....
4. รายได้ต่อเดือน
  1. ( ) น้อยกว่า 3,000 บาท
  2. ( ) 3,000 - 5,000 บาท
  3. ( ) 5,001 - 10,000 บาท
  4. ( ) 10,001 - 15,000 บาท
  5. ( ) 15,001 ขึ้นไป
5. การรับรู้ข่าวสาร

ท่านเคยได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จากสื่อแหล่งต่างๆมากน้อยเพียงใด

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	ผ่านมานานกว่า 6 เดือน	ผ่านภายใน 6 เดือน	ไม่เคย
1. วิทยุ			
2. โทรทัศน์			
3. หนังสือพิมพ์			
4. เอกสาร วารสาร			
5. อินเทอร์เน็ต			
6. เจ้าหน้าที่รัฐ			
7. การพูดแลกเปลี่ยน			
8. จากการเรียนในชั้นเรียน			
9. อื่นๆ โปรดระบุ.....			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ส่วนที่ 2 ความรู้ ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) ที่ท่านคิดว่าถูกต้องที่สุด

1. ท่านคิดว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระราชดำริชี่แนะแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงครั้งแรกในปี พ.ศ. ไດ

1. ( ) พ.ศ. 2517	2. ( ) พ.ศ. 2518
3. ( ) พ.ศ. 2539	4. ( ) พ.ศ. 2540

2. ท่านคิดว่าข้อใดคือ การออม ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. ( ) ใช้ 2 ส่วน เก็บ 1 ส่วน	2. ( ) ใช้ 3 ส่วน เก็บ 2 ส่วน
3. ( ) ใช้ 3 ส่วน เก็บ 1 ส่วน	4. ( ) ใช้ 1 ส่วน เก็บ 3 ส่วน

3. ท่านคิดว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนำมาใช้กับภาคส่วนใดของสังคม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ( ) ภาคธุรกิจ	2. ( ) ภาคเกษตรกรรม
3. ( ) ภาคราชการ	4. ( ) ทุกภาคส่วนของสังคม

4. ท่านคิดว่า ข้อใดต่อไปนี้ คือ องค์ประกอบเรื่อง เงื่อนไข ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. ( ) พอประมาณ มีความรู้	2. ( ) มีเหตุผล มีคุณธรรม
3. ( ) มีความรู้ มีคุณธรรม	4. ( ) มีความรู้ มีภูมิคุ้มกัน

5. ท่านคิดว่า ข้อใดต่อไปนี้ คือองค์ประกอบเรื่อง สามห่วง ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. ( ) พอประมาณ มีความรู้ มีคุณธรรม	2. ( ) พอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน
3. ( ) พอประมาณ มีเหตุผล มีความรู้	4. ( ) มีคุณธรรม มีเหตุผล มีความรู้

6. ท่านคิดว่า ความพอประมาณ หมายถึง

1. ( ) ความพอดี ใช้จ่ายอย่างประหยัดที่สุด	2. ( ) ความพอดี ไม่น้อยไม่มากจนเกินไป
3. ( ) ความพอดีมีความรอบคอบ	4. ( ) ความพอดีมีมากใช้มากมีน้อยใช้น้อย

7. ท่านคิดว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับใด เริ่มนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ

1. ( ) ฉบับที่ 7	2. ( ) ฉบับที่ 8
3. ( ) ฉบับที่ 9	4. ( ) ฉบับที่ 10

8. ท่านคิดว่า ความซื่อสัตย์ อยู่ในองค์ประกอบใด ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. ( ) ความรู้	2. ( ) มีเหตุผล
3. ( ) มีภูมิคุ้มกัน	4. ( ) คุณธรรม

9. ท่านคิดว่าความพร้อมในการรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึง

ความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต คือองค์ประกอบใด

1. ( ) มีเหตุผล	2. ( ) ความรู้
3. ( ) คุณธรรม	4. ( ) มีภูมิคุ้มกันที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ที่สิ้น คุ้มนั้นจะมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจง ท่านคิดว่าข้อความต่อไปนี้ใช่หรือไม่ใช่ กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
10. ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวคิดที่มักจะเน้นไปในด้านของผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกร		
11. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง		
12. เศรษฐกิจพอเพียงเป็นการนำแนวทางปฏิบัติของทฤษฎีใหม่ มาเป็นแนวทางในการพัฒนา		
13. “ชุมชนเข้มแข็ง” ไม่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียง		
14. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนการปิดประเทศมุ่งพัฒนาแค่ภายในประเทศ อยู่แบบพึ่งตนเอง		
15. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การนำความรู้มาใช้ในการวางแผนและปฏิบัติได้อย่างพอเหมาะพอประมาณบนทางสายกลาง		
16. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ		
17. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือเศรษฐกิจชาวพุทธ เป็นเศรษฐกิจระบบมัชฌิมาปฏิปทา (ทางสายกลาง) ในพระพุทธศาสนา		
18. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ใช้ไม่ได้สำหรับคนในสังคมเมือง		
19. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ปฏิเสธเทคโนโลยี		
20. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือการไม่มีหนี้สิน		
21. การหาอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ไม่ใช่การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง		
22. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเน้นความมั่งมีศรีสุข มากกว่า ความอยู่เย็นเป็นสุข		
23. การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตสามารถทำให้คนจนร่ำรวยได้อย่างยั่งยืน ไม่มีที่สิ้นสุด		
24. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เน้นเฉพาะคนจน และคนฐานะปานกลาง ไม่เหมาะสมกับคนที่มีฐานะดี		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ส่วนที่ 3 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดหรือการดำเนินชีวิตของท่าน

ข้อความ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคย
1. ท่านนิยมการเปลี่ยนโทรศัพท์มือถือเครื่องใหม่อยู่เสมอเพื่อให้ทันกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไป ขณะที่เครื่องเดิมยังใช้ได้อยู่			
2. ในการเดินทาง ท่านใช้บริการรถเมล์ หรือ รถไฟฟ้า สลับกับการใช้รถส่วนตัว ในการเดินทาง			
3. ท่านคิดว่าการวางของใช้ส่วนตัวหลายอย่างไว้ในรถยนต์ จะสะดวกในการหยิบใช้			
4. ท่านมีเงินออมทุกเดือน หลังจากหักค่าใช้จ่าย			
5. หากท่านเข้าพักโรงแรม ท่านคิดว่า ควรใช้น้ำ ไฟฟ้า และเครื่องอำนวยความสะดวกให้ มากเพื่อให้คุ้มค่ากับเงินที่ท่านเสียเป็นค่าที่พัก			
6. ท่านซื้อเสื้อผ้าและสิ่งของเครื่องใช้เพื่อความทันสมัยอยู่เสมอ แม้ว่าสิ่งที่ท่าน มีอยู่จะใช้งานได้			
7. ท่านมีการทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย ทั้งของตนเองและของครอบครัว			
8. การใช้สินค้าประเภทใช้แล้วทิ้งสะดวกสบายมากกว่าสินค้าที่สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำ			
9. ท่านเลือกใช้สินค้าที่ผลิตจากต่างประเทศมากกว่าสินค้าที่ผลิตในประเทศ			
10. ท่านมักจะกรีดหลอดยาสีฟัน สบู่ ยาสระผม เพื่อใช้ให้หมด			
11. ในครอบครัวของท่านมีรถส่วนตัวหลายคัน ต่างคนต่างก็ใช้รถคนละคัน			
12. ท่านไม่ใช้โปรแกรมพักหน้าจอคอมพิวเตอร์ (Screensaver) เพราะเสียเวลาเมื่อต้องการ ใช้งาน			
13. ท่านมักให้รางวัลแก่ตัวเองหลังจากเรียน ด้วยการซื้อเสื้อผ้า เครื่องประดับ ที่ทันสมัยหรือออกไปรับประทานอาหารข้างนอกบ้าน (บ่อยครั้ง = มากกว่า 2 ครั้ง / เดือน บางครั้ง = 1 ครั้ง/เดือนหรือน้อยกว่า)			
14. ท่านเสียบปลั๊กเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิด ไว้ตลอดเวลาเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการใช้			
15. ท่านใช้โหมดสแตนด์บายโทรศัพท์ เพื่อความสะดวกในการปิด - เปิดโทรศัพท์ด้วย รีโมทคอนโทรล แทนการปิด-เปิด ที่ตัวเครื่อง			
16. ท่านมักจะเปิดโทรทัศน์ไว้เป็นเพื่อนตลอดเวลาเมื่ออยู่ที่บ้าน			
17. ท่านหรือคนในบ้านจะรีดผ้า เฉพาะชุดที่ต้องการจะใส่ทุกวัน เพื่อความสะดวกและไม่ เสียเวลาในการรีด			
18. ในการรีดผ้า ท่านคิดว่า การฉีดน้ำยารีดผ้าจำนวนมาก จะทำรีดผ้าได้เรียบและเร็ว			
19. ในตอนก่อนที่จะรีดผ้า ท่านคิดว่า การเสียบเตารีดทิ้งไว้ให้ร้อนก่อนรีด จะทำให้รีดผ้าได้ง่าย			

ข้อคำถาม	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคย
20. ในวันหยุด ท่านจะทำกิจกรรมนอกบ้าน เช่น เทียวพักผ่อนตามสถานที่ต่างๆ หรือซื้อของตามห้างสรรพสินค้า			
21. หลังจากรับประทานอาหารเสร็จ หากมีข้าวหรือกับข้าวเหลืออยู่ท่านจะนำมาอุ่นเพื่อรับประทานในมื้อต่อไป			
22. ท่านมักจะชอบรับประทานผลไม้ทุกชนิด เพื่อให้มีสุขภาพดี แม้ว่าผลไม้ชนิดนั้นจะเป็นผลไม้ไม่เข้า หรือผลไม้นอกฤดูกาล			
23. ท่านมักจะรับประทานอาหารที่ชอบ แม้ว่าอาหารนั้นจะทำให้เกิดผลกระทบต่อร่างกาย เช่น ชอบทานอาหารรสจัด อาหารที่มีไขมันสูง หรือ อาหารจานด่วน (Fast food)			
24. เมื่อไม่สบายท่านเลือกกินยาแผนปัจจุบัน มากกว่า ยาสมุนไพร			
25. ท่านมักออกกำลังกายใน Fitness Center เพราะมีสถานที่ที่กว้างขวาง และมีเครื่องเล่นหลากหลายชนิด มากกว่าการออกกำลังกายที่บ้าน			
26. ท่านใช้บริการรถมอเตอร์ไซค์รับจ้าง มากกว่าใช้บริการรถเมล์ เรือ หรือรถไฟ เพราะช่วยประหยัดเวลาในการเดินทางได้มากกว่า			
27. ก่อนเดินทางออกจากที่พัก ท่านวางแผนการเดินทางก่อนออกจากที่พักเสมอ เพื่อหลีกเลี่ยงเส้นทางจราจรที่ติดขัด			
28. ท่านเปิดเครื่องปรับอากาศที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส ที่บ้านหรือห้องพัก			
29. ท่านตั้งระบบปิดเครื่องปรับอากาศอัตโนมัติ			
30. ท่านคิดว่าการใช้น้ำจำนวนมากในการทำความสะดวกในห้องน้ำเป็นการฆ่าเชื้อโรคและเพื่อสุขอนามัยที่ดี			
31. ท่านซื้อของที่ห้างสรรพสินค้า โดยไม่มีรายการสินค้าที่จะซื้อ เมื่อถูกใจหรือชอบสินค้าชนิดใดก็จะซื้อทันที			
32. ท่านล้างผ้าด้วยน้ำเปล่าหลายครั้งเมื่อซักผ้า เพื่อที่เสื้อผ้าจะได้สะอาด ไม่มีสิ่งสกปรกติดค้าง			
33. เมื่อซักผ้า ท่านปั่นแห้งทุกครั้ง เพื่อประหยัดเวลาในการตาก			
32. แม้ว่าจะซักผ้าจำนวนไม่มาก แต่ท่านก็ตั้งเครื่องซักผ้าในโหมดซักผ้าจำนวนมาก เพื่อความสะดวกของเสื้อผ้า			
35. ท่านมักจะใช้กระดาษ A4 ทั้ง 2 หน้า (Reused)			
36. ท่านจะนำผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้วกลับมาใช้ซ้ำเสมอ (Recycle)			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต
ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.

ประวัตินักวิจัย

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล นางสาว ศรารัตน์ พึ่งผู้นำ

เพศ หญิง

วันเดือนปีเกิด 30 มกราคม 2516

อายุ 40 ปี

สถานภาพ โสด

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการศึกษา

ปีที่จบการศึกษา	อักษรย่อปริญญาและชื่อเต็ม	สาขาวิชา/วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษาและประเทศ
2537	บธ.บ. บริหารธุรกิจบัณฑิต	การธนาคารและการเงิน	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประเทศไทย
2541	วท.ม. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต	เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ/หรือที่ผ่านมา

ชื่อผลงานวิจัย	ปีพ.ศ.	สถานภาพในการทำการวิจัย	แหล่งทุน
1. การวิเคราะห์เศรษฐกิจชุมชน : กรณีศึกษา มะม่วงแปรรูป จังหวัดฉะเชิงเทรา	2548	หัวหน้าโครงการวิจัย	สกว.
2. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดภาวะเงินเฟ้อในประเทศไทย	2550	หัวหน้าโครงการวิจัย	เงินรายได้คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

This material is reserved for educational use only, not allowed for commercial use.

Forbidden to modify the content, and cite the document when use.